

CONTRA

granskar det politiskt korrekta

Jordan Peterson
#MeToo
EU

nr 5 2018 årgång 44 Pris 25:--

9 770347 647008

CONTRA

granskar det politiskt korrekta
partipolitiskt obunden
utges sex gånger årligen
Nummer 5 2018
Nummer 261 från starten
ISSN 0347-6472
Copyright Stiftelsen Contra
Eftertryck endast efter överenskommelse

Ansvarig utgivare

Géza Molnár

Kontakt

Box 8052, 104 20 Stockholm
redax@contra.nu 08-720 01 45

www.contra.nu

Nyheter – Debattforum – Produkter
För prenumeranter även:
<http://www.contra.nu/for-prenumeranter>
Användarnamn och lösenord finns endast i
den tryckta utgåvan av Contra

Nätbutik

Nätbutik: <http://contra.tictail.com>

Facebook

[facebook.com/pages/
Contra/128635870583878](https://www.facebook.com/pages/Contra/128635870583878)

Twitter

<https://www.twitter.com/contranu>

Veckans Contra

Elektroniskt veckobrev (gratis)
Beställning: prenumerera@contra.nu
Avbeställning: avboka@contra.nu

Prenumeration

Minst 175, men gärna 250 kronor, per år.
Plusgiro 85 95 89-4. Bankgiro 5682-0392.
Student 95 kronor, ange skola/universitet.
www.paypal.com – sök redax@contra.nu

Medarbetare

Styrelseordförande: Géza Molnár.
Redaktion: Géza Molnár, C G Holm och
Fredrik Runebert.
Bibliotekarie: Filip Björner.
Övriga medarbetare: Karl-Göran Bottwyk,
Tommy Hansson, Britt-Louise Hoberg,
Bertil Häggman, Bertil Lindblom och
David Stavenheim samt Christer Arkefors i
Italien, Bertil Wedin i Mellersta Östern och
Allan C. Brownfeld i USA.

Presslagd 2018-10-08
Carlshamns Tryck & Media AB,
Karlskrona 2018

Plasten som ett viktigt redskap för människans framsteg

Mänskligheten har fått vara med om många avgörande framsteg under de senaste tvåhundraåren. Ångmaskinen. Bensinmotorn. Järnvägen. Bilen. Flyget. Elektroniken. Och inte minst plasten.

Plasten har möjliggjort förbättrad livsmedelshygien och en rad förbättringar på andra produkter. Vem kan tänka sig ett modernt liv utan plast som en viktig ingrediens? Hur många plastföremål har du just nu i din närmaste omgivning, säkert tiotals.

Men just nu för bakåtsträvarna en kamp mot plasten. EU vill att vi inte ska få använda mer än ett visst antal plastpåsar per person och år (inga regler är beslutade än, men det lär hamna kring ungefär en påse om dagen). Och i USA har flera städer infört förbud mot sugrör i plast. Ett stort slag i luften.

Det hamnar en hel del plast i världshaven, men det kommer inte från Amerika eller Europa. 93 procent av plastföroreningarna i havet kommer från tio floder, två i Afrika och åtta i Asien. Den som ligger närmast Sverige är Nilen. Sverige står för 0,05 procent av föroreningarna i haven och sugrörens andel av plastavfallet är ungefär 0,03 procent. Ett totalförbud mot sugrör i Sverige skulle alltså minska platsföroreningarna i världen med mindre än 0,00002 procent.

Det finns angelägnare åtgärder.

Plasten är ett av mänsklighetens viktigare teknologiska framsteg under de gångna seklerna. Plasten har varit mycket verksamt till att bidra till att öka hållbarheten på livsmedel och därmed ett av de viktigaste redskapen för att sänka världssvälten. Trots att världens befolkning har ökat kraftigt har antalet människor som drabbas av svält minskat. Och övervikt är i många länder – även u-länder – ett större problem än svält.

Låt oss slåss mot verkliga problem inte mot väderkvarnar.

CONTRA-NYTT

Gamla Contratidningar på nätet

Vi fortsätter att digitalisera Contra. När detta skrivs (den 8 oktober) finns 196 Contra på nätet (av sammanlagt 261). Det handlar om de senaste 22 tidningarna, som ligger bakom betalvägg. Därutöver är samtliga Contras årgångar 1996–2014 digitaliserade och fritt tillgängliga, liksom årgångarna 1975–1984. Arbetet med att digitalisera återstående tidningar pågår med en takt av ett par nummer i veckan och beräknas vara avslutat 2019. Du hittar länkar till tidningarna på www.contra.nu under rullgardinsmenyn "Tidningen". Flertalet äldre utgåvor kan dessutom beställas som papperstidning genom girering till vårt plusgiro 85 95 89-4 eller på vår nätbutik <http://contra.tictail.com>

Prenumerationer på Contra

Prenumerationer på Contra fungerar så att en årsprenumerations är på sex nummer, oavsett när på året prenumerationen börjar. När prenumerationen upphör får du ett meddelande från Contra tillsammans med sista numret på din prenumerations. Skulle du av misstag betala en gång för mycket förlängs prenumerationen med ytterligare ett år. Vi bifogar alltid ett inbetalningskort till tidningen för dem som vill beställa varor eller ge ett bidrag.

Omslagsbilden. Contras nya plakat, framtaget för att användas när NMR eller AFA dyker upp med sina fula trynen. Märket på plakatet finns också som klistermärke och kan beställas på Contras nätbutik <http://contra.tictail.com/product/hammarensk%C3%A4ran-och-hakkorset>

”Utanförskapsområden” röstar (S)

Contra har tittat på valresultatet i ”utanförskapsområdena”. Polisen talar om drygt hundra utanförskapsområden och därtill ett antal områden i ”riskzonen”. Man har angett 23 områden som ”särskilt utsatta utanförskapsområden”. Vi har tittat på dessa värstingområden och sett vad valresultatet blev. Det går inte att avläsa exakt, eftersom valdistrikten inte helt sammanfaller med Polisens indelning, men vi har fördelat rösterna i 116 valdistrikt på de 23 områdena. Områdena ligger i de tre storstäderna samt i Borås, Landskrona, Linköping, Uppsala, Örebro och Växjö.

Socialdemokraterna har en förkrossande majoritet i flertalet av valdistrikten, med undantag för några distrikt som vi ska kommentera särskilt nedan. Det är uppenbart att Socialdemokraterna har förvandlats från arbetarpartiet till bidragstagarpartiet. S fick över 42 000 röster i de 23 områdena, vilket räcker till cirka två mandat och 49 procent av rösterna. Därtill kan läggas 13 procent som röstat på Vänsterpartiet. Härtill ska läggas alla röster som kom från ”normala” utanförskapsområden.

Värst av alla områden är Herrgården i Rosengård i Malmö där 89 procent röstade på S eller V. Rinkebysvängen Ö i nordvästra Stockholm låg inte långt efter med 88 procent, och Rinkebysvängen S hade 87 procent, liksom Örtagården V i Malmö. Även Nidarosgatan i Husby, Hjulsta V, Rinkebysvängen V, Rinkeby C, Rinkeby mellersta (alla Stockholm), Örtagården/Herrgården, Törnrosen/Örtagården (de två sistnämnda i Malmö) och Vivalla Ö (i Örebro) låg över 80 procent V+S-röster. Det är bara i Stockholms nordvästra förorter (Tensta, Hjulsta) som Vänsterpartiet står för en märkbar andel av de rösterna, men överallt är Socialdemokraterna mångdubbelt större än Vänsterpartiet.

I alla de här områdena har staten och kommunerna satsat pengar för att öka valdeltagandet. Det har lyckats, valdeltagandet i landet ökade med en dryg procentenhet, i utanförskapsområdena ökade valdeltagandet med 3–5 procentenheter. I många fall handlar det om personer med mycket grunda insikter i svensk politik och kanske helt obefintliga kunskaper i

Lövgärdet, ett särskilt utsatt utanförskapsområde i Angered/Göteborg. Foto Averater.

svenska språket. Kort innan valet upptäcktes ett vida spritt cirkulärbrev på arabiska om svensk politik. Brevet, som ursprungligen visade sig komma från Kuwait, hävdade bland annat att Moderater och Sverigedemokrater planerade tvångsomhändertaganden av muslimska barn. Den person som spridit brevet, Samer Saad Mohiadeen, stod på en S-lista i Sävsjö, men blev omgående struken som kandidat. Brevet har spridits över hela landet.

Även Miljöpartiet, Vänsterpartiet och Centerpartiet har visat sig hysa muslimer med föga koppling till svenska värderingar. Toppkandidaten på Centerpartiets riksdagslista i Göteborg, Mikal Yüksel (ja formellt stod Annie Lööf först, men hon inväljs naturligtvis istället från sitt hemlän Jönköping), avslöjades för att ha kontakter med den turkiska fascistorganisationen Grå vargarna, och han ströks från kandidaturen, vilket han dock överklagat.

I Angered, ett av utanförskapsområdena i Göteborg, lyckades somaliska kandidaten Leila Ali Elmi, kryssa in sig i Riksdagen. Hon har drivit en valkampanj på somaliska och i de svenskspråkiga inlägg hon gjort finns enligt Rebecca Weidmo Uvell inga politiska ställningstaganden alls. Hon ska representera den somaliska gruppen i Sverige säger hon. I en stor valkrets (Göteborg) är det möjligt att ta sig fram i ett mindre parti med personkryss. Vi kan konstatera att Leila Ali Elmi fick 1467 personröster (6,04 procent

av Miljöpartiets 24286 röster i Göteborgs kommun). Det krävs 5 procent för att bli inkryssad. I partier som M, S och SD var den som fick 1467 personkryss helt chanslös.

I Angered (Gårdsten, Hjällbo, Lövgärdet, Hammarkullen) gjorde Leila Ali Elmis kampanj dock susen för Miljöpartiet. Andelen röster för Miljöpartiet låg betydligt högre än i andra utanförskapsområden med 18,9 procent av rösterna både i Hjällbo S och Hammarkullen Ö. Annars är ju Miljöpartiets fokusområde Södermalm i Stockholm och med någon enstaka procent av rösterna i utanförskapsområdena.

I de flesta utanförskapsområden är S helt dominerande. Men det finns utöver Angered ett noterbart undantag. Stockholms sydvästra förorter. I Södertälje tappade det rödgröna blocket majoriteten och även i Botkyrka var de rödgrönas siffror anmärkningsvärt låga. Förklaringen heter Kristdemokraterna, som i många av utanförskapsområdena i Södertälje och Botkyrka fått mellan 20 och 30 procent av rösterna. Det handlar om kristna från Mellanöstern, syrianer, assyrier och armenier. Stefan Löfven sade vid ett besök i Södertälje den 1 maj i år att det inte var aktuellt att ”erkänna” det turkiska folkmordet på de tre folkgrupperna 1915. Det uttalandet anser Södertäljes kommunalråd Boel Godner vara förklaringen till att de rödgröna tappade majoriteten i Södertälje (det gäller säkert även Botkyrka).

Sveriges Unga Muslimer och extremismen

Myndigheten för ungdoms- och civilsamhällesfrågor (MUCF) har genom åren generöst delat ut bidrag till diverse organisationer. En av organisationerna som fått stöd med miljonbelopp heter Sveriges Unga Muslimer (SUM). Under 2015 beviljade MUCF bidrag på drygt 3 miljoner kronor till SUM. I december 2016 avslogs för första gången en ansökan om statsbidrag. Sedan beslutet överklagats återförvisades det till MUCF för ny handläggning. MUCF tog då fram en rapport om SUMs verksamhet och kontakter. Efter den rapporten blev det återigen avslag på ansökan och krav på återbetalning av bidrag på 1,4 miljoner kronor, beviljade för 2016. Artikeln bygger i huvudsak på MUCFs rapport.

Mångkulturellt Ungdoms Center i Göteborg är en av medlemsorganisationerna i SUM. Den uppmärksammades när Polisens nationella insatsstyrka grep tre män vid Centralen i Göteborg. De var på väg till konsthallen Röda sten där konstnären Lars Vilks befann sig och åklagaren ansåg att de planerade mord på Vilks. De tre åtalades, men frikändes av två instanser för mordförsök, fast de fälldes för brott mot knivlagen. Domstolarna ansåg att mycket talade för att åklagarens beskrivning var korrekt, men att bevisningen inte var tillräcklig.

Polisen konstaterade att det fanns propaganda för våldsbejakande islamism i föreningens dator och i ordföranden Abdi Aziz Mahamuds privata dator. SÄPO konstaterade att det fanns filmer där det sjöngs hyllningssånger till Osama bin Laden, filmer från strider och träningsläger med den somaliska terroristorganisationen al-Shabaab, liksom en rekryterings-

video för organisationen. En ljudfil, som var markerad som favorit, innehöll en uppmaning att döda alla otrogna. Abdi Aziz Mahamud dömdes 2014 till samhällstjänst för att i juni 2012 ha sagt till en kvinna i ett utanförskapsområde i Göteborg: ”Jag är Jihad-krigare. Allah har sagt till mig att jag ska döda dig. Du kommer inte veta när eller hur det kommer att ske”.

**geza.molnar
@contra.nu**

En av de som talat vid Mångkulturellt Ungdomscentrums möten är Abu Madh. Hans uppfattning är att ungdomar som begått synder ska resa för att göra jihad och som ”martyrer” få förlåtelse.

Rätt att hålla marknad för sexslavar

I Eskilstuna finns det en lokalavdelning av SUM. En av de ansvariga, sekreteraren Ibrahim Sory Lo, försvarade 2014 den marknad hos Islamiska staten där man säljer sexslavar: ”...dock finns marknaden med all rätt från koran och sunnah de som stör sig på det borde checka med sin imaan”. Han hyllade också propagandamaterial för IS och den ”säkerhet och trygghet” som rådde i IS-kontrollerade områden i Syrien och Irak. De två andra kända styrelseledamöterna från SUM i Eskilstuna åkte 2015, enligt Polisens, till Syrien för att ansluta sig till en al Qaida-grupp. En av dessa två är son till ordföranden i Rahman-moskén i Eskilstuna. En av de två, Karzan Fares, dödades i Syrien sommaren 2016. Rahman-moskén är den moské som drabbades av brand och som ”kärleksbombades” efter påståenden om att det var mordbrand. Polisens utredning visade att det var några som lagt kläder på en fritös i moskéns entré.

IS-flagga, automatvapen och kattunge

I Gävle finns Islamiska Ungdomsföreningen som också är medlem i SUM. Ledande i Gävle är Ali al-Gamas, som vid ett flertal tillfällen hyllat IS på sin hemsida, bland annat genom en bild som visar IS flagga och ett automatvapen (och en kattunge). Det finns också hyllningar till ett flertal extrema salafister, bland annat kuwaitiern Nabil al-Awadi, som deltagit i finansieringen av IS.

En annan medlemsorganisation i SUM var Muslimska studenter. Kontaktpersonen för Muslimska studenter, Lway Al-Maeni har varit ledande inom den svenska grenen av partiet Hizb ut-Tahrir, som är förbjudet också i många muslimska länder. Partiet eftersträvar ett globalt kalifat styrt av sharia-lagar och motarbetar demokrati (sharia innebär att det är Allahs regler som gäller och de är eviga sanningar, som inte får ändras av människor genom exempelvis demokratiska beslut).

Massförstörelsevapen mot ”otrogna”

Malmö Unga Muslimer ordförande Jasmin Nur Ismail har stått ett nätverk som kallas Muslimska aktivister nära. Muslimska aktivister har kallat Nasir al-Fahd för ”vår nobla sheikh” och ”en stor lärld”. Al-Fahd är fängslad i Saudiarabien för att ha argumenterat för användning av massförstörelsevapen i kampen mot de otrogna.

År 2014 ordnade Muslimska aktivister ett möte i Malmö där den brittiske predikanten Abu Waleed talade. I ett annat sammanhang yttrade han i ett tal: ”Mardrömmen för 10 Downing Street är [premiärminister var då David Cameron] när en monoteist sparkar in dörren och kalifen kommer in och tillkännager sharia. Mardrömmen för Downing Street är när monoteisterna hissar en fana med texten 'Det finns ingen annan gud än Allah' på Big Ben... Vi är inte de muslimer som böjer våra huvuden inför regeringen. Vi är de som vill arbeta för Allah och islam

En islamist från Gävle skickade hem den här bilden från Syrien genom sin hemsida

och ser till att David Cameron kommer krypande på alla fyra för att betala oss jizya [en specialskatt som enligt Koranen ska belasta alla icke-muslimer] och täcker alla kvinnor med niqab, inklusive drottning Elizabeth och horan Kate Middleton”.

Muslimska Brödraskapet

Södertörns muslimska studenter, medlem i SUM, har ofta ordnat gemensamma aktiviteter med al-Taqwa ungdomsförening. Flera av föreningens medlemmar åkte för att slåss i Syrien. Al-Taqwa har jihad, martyrskap och radikala ideologier på programmet. Idris Cheway, en av de ledande i al-Taqwa, har klagat hos Diskrimineringsombudsmannen på att han klassats som säkerhetsrisk av SÄPO.

SUM är medlem i och grundare till en europeisk muslimsk paraplyorganisation vid namn FEMYSO (Forum for European Muslim Youth and Student Organizations). Tidigare har en representant för SUM varit ordförande för FEMYSO. FEMYSO står det Muslimska Brödra-

skapet nära. Muslimska Brödraskapet som har sin bas i Egypten är inte formellt organiserat i Europa, men har en rad kopplingar till organisationer som får sägas representera Brödraskapet i Europa. En brittisk rapport visar att de brittiska organisationerna med koppling till Brödraskapet förespråkar stening av den som begår äktenskapsbrott och dödsstraff (men inte nödvändigtvis genom stening) för homosexuella.

Bland föreläsare som SUM bjudit in till Sverige finns antisemiten Yvonne Ridley, Kamal El-Makki som menar att den som överger islam ska straffas med döden, Jamal Badawi som försvarar självmordsbombningar och menar att demokrati och islam inte är förenliga och Yasir Qadhi som hetsar mot judar och homosexuella.

Ahmad al-Mofty väckte för en del år sedan uppmärksamhet när han förklarade att en annan imam, Sheikh Rashid, imam i Göteborgs moské, blivit utsatt för en ”komplott” när han i *Uppdrag Granskning* förklarar att en kvinna bara får neka sin man sex när hon är sjuk el-

ler har mens. Rashid gjorde det inför en niqab-klädd kvinna som sade sig ha blivit misshandlad av sin man, som dessutom tagit sig en andra fru. Rashid är utbildad i Medina i Saudiarabien och Saudiarabien har frikostigt bidragit med tiotals miljoner kronor för att bygga moskéer i Göteborgstrakten. Komplotten bestod i att kvinnan faktiskt inte blivit misshandlad, utan bara sagt sig ha blivit misshandlad. Likafullt stod det klart vad som gällde enligt Rashid, för han hade ”lurats” att uttala sig på falska premisser. Al-Mofty kallar det för komplott. På sin hemsida förklarade al-Mofty: ”Profeten har sagt att om en kvinna lämnar en mans säng utan anledning så kommer änglar förbanna henne ända till morgonen. Likaså en man som inte får sexbehov tillfredsställda, så kan den mannen bete sig som en vild människa eller bli mycket arg...”

Våldsbejakande islamisk miljö

Mohamed Tamsamani var mötesordförande vid SUMs årsmöte 2015. Han var aktiv i Miljöpartiet, men lämnade sina offentliga uppdrag för partiet sedan det uppmärksammades att han gjort praktik på Frihets- och rättvisepartiet i Egypten, en del av Muslimska brödraskapet. Han har i olika tweets stött den turkiske presidenten Erdogan.

Slutsatserna i MUCFs rapport var att det inom SUMs organisation under senare år har funnits flera överlappningar till den våldsbejakande islamistiska miljön och andra antidemokratiska islamistiska miljöer, framförallt inom SUMs lokalföreningar. Sympatisörer och aktivister för extremistiska rörelser har och har haft ledande positioner i några föreningar. Såväl SUM som olika medlemsföreningar har regelbundet bjudit in externa föreläsare och samarbetspartners vars ståndpunkter gått på tvärs med kraven på demokratins idéer och SUM har formella samarbeten med organisationer och personer som har nära kopplingar till Muslimska brödraskapet.

Rapporten räckte för att stoppa bidragen till SUM och dessutom kräva återbetalning för de bidrag som beslutades 2016. Men med organisationens kopplingar till Saudiarabien och andra muslimska länder lär det inte vara svårt att hitta andra finansierare. Svenska skattebetalare slipper dock vara med och betala eländet, vilket vi tackar för. 🐾

Jordan B. Peterson

Den kanadensiske psykologiprofessorn Jordan B. Peterson har blivit ett stort namn inom den amerikanska högern under senare tid. Så sent som i år har han fått sitt stora genomslag, särskilt bland yngre män, som känner sig undanskuffade i det alltmer feminiserade samhället. Tidigare i år kom hans senaste bok *12 livsregler – ett motgift mot kaos ut på svenska*.

Jordan Peterson är en kanadensisk psykolog som på senare tid slagit igenom stort genom att säga nej till avarter av feminismen. Han är principfast anhängare av yttrandefriheten och har kampanjat mot feministiska försök att inskränka yttrandefriheten, bland annat den beryktade ”Bill C-16” som skulle ”skydda” ”gender expression and identity” mot kritiska uttalanden, så kallad hate speech (”hets”). Den krävde bland annat att en person skulle tilltalas med det pronomen (han, hon, hen) vederbörande själv valt, oavsett vad som uppfattades som objektivt av omgivningen. Peterson menade att sådana krav var en inskränkning av yttrandefriheten.

Han är professor i psykologi vid University of Toronto, men har tidigare varit vid McGill University och Harvard University, två av USAs främsta akademiska institutioner.

Marxismen en mordisk ideologi

Peterson (namnet är ursprungligen norskt, efter hans farfars far) förklarade i en artikel att han studerat ideologier och konstaterat att marxismen är en mordisk ideologi med 100 miljoner mördade på sitt ansvar. Han skulle därför inte ta marxistiska ord i sin mun. Han gick också till angrepp mot den politiska korrektheten (se vad som står under tidskriftsnamnet på *Contras* förstasida!) och mot identitetspolitiken. Till marxistiska ord räknar Peterson ”zhe” och ”zher”, vilket är engelska motsvarigheter till ”hen”.

Indragna anslag

Sedan Peterson deklarerat sin ståndpunkt fick han varningsbrev från universitetet som sade att hans inställning kunde innebära att han kunde utsättas för disciplinära åtgärder på grund av att inställningen eventuellt skulle bryta mot lagstiftningen om mänskliga rättigheter. Universitetet har dock valt att inte gå vidare i frågan

utan har förnyat hans uppdrag som universitetslärare. Däremot har han nekats finansiellt stöd från Social Sciences and Humanities Research Council (SSHRC), vilket han själv uppfattar som en represalie för hans politiskt inkorrekta ståndpunkt. SSHRC har tidigare varit en viktig källa för finansieringen av hans forskning. Via crowdfunding fick Peterson dock snabbt in dubbelt så mycket pengar som han skulle ha fått via SSHRC.

Peterson menar att han kan spåra den politiska korrektheten tillbaka till 1990-talet och att det främst är universitetet som är skyldiga till att den över huvud taget har uppstått. Den politiska korrektheten har lett till att vi istället för en intelligent debatt byggd på fakta har en ideologisk debatt.

[cg.holm@
contra.nu](mailto:cg.holm@contra.nu)

Postmoderna filosofer och sociologer bygger på en kärna av marxism och kommunism. Men postmodernisterna gjorde om kampen mellan arbetarklassen och borgerligheten till en kamp mellan förtryckta och förtryckare. Vilket öppnade möjligheten att beteckna vilka som helst som förtryckare. Det är vad som sker när man talar om raser i identitetspolitiken, sexuell identitet eller någon annan sorts identitetskonflikt som ställs upp som den viktigaste motsättningen i samhället, det kallas ibland kulturmarxism.

Humbugännen på universiteten

Peterson reagerar starkt mot vänsterdominansen i den amerikanska akademiska världen och kräver slut på statlig finansiering av nymarxistiska fakulteter som sprider humbug. Han menar att ämnen

som sociologi och antropologi är korrumpade och har lämnat vetenskapen och klagat på att hans studenter idag är välinformerade om nationalsocialismen, men inte känner till stalinismens och maoismens illdåd. Fakulteterna utgör en skyddad inkomstkälla för vänsteraktivister. Det borde bli slut på detta och finansieringen av ”kvinnovetenskap”, ”etniska studier” och så vidare.

Jordan Peterson har själv beskrivit sig som klassisk brittisk liberal (alltså inte liberal i amerikansk mening, där detta ord betyder ”vänster” i största allmänhet). Han har inspirerats av personer som Ayn Rand, George Orwell, Aldous Huxley och Alexander Solzjenitsyn.

YouTube-stjärna

År 2016 släppte Jordan Peterson en serie YouTube-filmer som bland annat kritiserade ”Bill C-16”. De fick genast stort genomslag och Jordan Peterson blev mer och mer engagerad i den aktuella politiska debatten och ställde helhjärtat upp mot politisk korrekthet, identitetspolitik och feminism. Han blev mer eller mindre en hjälte för tonårspojkar, som såg sig mer eller mindre utstötta ur den sociala gemenskapen i den politiskt korrekta världen. Hans YouTube-kanal har 1,3 miljoner prenumeranter.

Jordan Peterson kritiserar den moderna politiska korrektheten för att vara i grunden marxistisk. Visserligen säger man att man inte är det och man har mer eller mindre tagit bort den grundläggande konflikten mellan arbetarklassen och borgerligheten. Men istället satsar man på andra konflikter mellan förtryckta och förtryckare. Han menar att identitetspolitik i sin grund är rasistisk. Representanter för en ras (vita) görs ansvariga för vad andra vita gjort för hundratals år sedan och det kompletteras med att personer med fel ”identitet” inte får låta sig inspireras av sådant som kommer från ”främmande”

kulturer. Då kallas det appropriering och är fult. Peterson menar tvärtom att vi istället för identitetspolitik och placering av människor i olika gruppäck måste slå vakt om individualiteten.

Han engagerar sig alltmer i könsidentitetsfrågor och menar att vi idag upplever en kris för maskuliniteten, det manliga könet är utsatt för attack. Försöken att feminisera mannen leder enligt Peterson till öppna konflikter och i slutändan riskerar det att öka intresset för fascistiska och auktoritära ideologier bland dem som utsätts för den nya vänsterns feministiska påtryckningar. Det innebär inte att Peterson ansluter sig till den så kallade alternativhögers idéer, Peterson är en principfast förespråkare för traditionella liberala värden, yttrandefrihet och individuellt ansvar, vilket gör att han har föga förståelse för ”alternativhöger” med dess kollektivistiska grundtänkande. Trots Petersons skeptiska inställning till alternativhöger besvarar den hans avståndstagande med ett betydande intresse för det han har att säga.

Säg ifrån om islam!

Ett av hans mer giftdrypande uttalanden om den moderna feminismen kommenterar dess ointresse att kritisera islam: ”Undviker feminister att kritisera islam för att de omedvetet längtar efter manlig dominans?” Pojkar, som förtrycks i det nya feminiserade samhället, är enligt Peterson mer intresserade av ordning och reda, medan det i feminismen ligger mer av kaos. Men det är fel att förtrycka pojkarna, de bör inte kontrolleras utan deras kreativitet bör släppas fri. Och våld är det naturliga. Det är freden som är det avvikande.

”Om du tror att starka män är farliga, vänta tills du får se vad svaga män är kapabla till” skriver Peterson i sin nya bok. Han menar att det är ett riskabelt samhällsexperiment att försöka avvärja den manliga naturen och kritiserar uppfostringsmetoder som bortser från existerande skillnader mellan könen.

En annan högaktuell fråga där Peterson intar en icke-korrekt ståndpunkt är klimatfrågan. Han har uttalat sig skeptiskt om klimatmodellerna och säger att de inte går att lita på eftersom de är alltför komplexa och ideologiskt styrda.

Jordan B. Peterson under en föreläsning vid University of Toronto. Foto Adam Jacobs/Wikipedia.

Tolv livsregler

Idag erövrar hans bok *12 livsregler – ett motgift mot kaos* världen. Den har översatts till svenska och finns utgiven av förlaget Mondial.

Boken har följande tolv teser:

1. Stå upp med skulderna bakåtdragna
2. Betrakta dig själv som någon som du behöver hjälpa
3. Bli vän med människor som önskar dig det bästa
4. Jämför dig själv med hur du var igår, inte med hur någon annan är idag
5. Låt aldrig dina barn göra något som får dig att tycka illa om dem
6. Ställ i ordning ditt eget hem innan du ger dig ut för att kritisera världen
7. Gör det som är meningsfullt inte det som är bekvämt
8. Säg sanningen, eller ljug åtminstone inte

9. Utgå från att den person som du talar med vet något som du inte känner till
10. Var exakt i dina formuleringar
11. Stör inte barn när de åker skateboard
12. Klappa en katt när du stöter på den på gatan

Jordan Petersons YouTube-kanal hittar du på <https://www.youtube.com/user/JordanPetersonVideos>.

Han genomför en världsomfattande turné i anslutning till lanseringen av *12 livsregler – ett motgift mot kaos i världen*. Under den turnén kommer han att besöka Cirkus i Stockholm den 5 och 10 november. Tyvärr är biljetterna utsålda för närvarande. För skåningar finns det möjlighet att lyssna på Jordan Peterson på Bremen-teatret i Köpenhamn den 6 november.

#MeToo-rörelsens negativa följder

#MeToo-rörelsen fick stort genomslag både i USA och Sverige. Konsekvenserna var inte enbart positiva. Heather Mac Donald granskar de negativa konsekvenserna av rörelsen.

Vår nation genomgår en omvandling på grund av #MeToo-rörelsen. Jag talar inte om ett slut på sexuella trakasserier på våra arbetsplatser. Om det var följden av #MeToo-rörelsen skulle det på det hela taget vara bra. Tyvärr kommer effekterna av rörelsen att vara mer generella och skadliga. #MeToo kommer att släppa loss en störtflod av köns- och raskvoteringar inom ekonomi och kultur mot bakgrund av en teori om att alla skillnader mellan anställdas representation för olika grupper beror på förföljelse och diskriminering. Konsekvenserna i form av sämre beslut kommer i stort sett att vara okända, vi kommer vanligen aldrig att få veta vilka överlägsna kandidater för en anställning som förbisågs i strävan efter jämlikhet mellan könen.

Krav på "mångfald", definierat som könskörtlar eller melanin, är naturligtvis inget nytt. Sedan 1990-talet har många institutioner levt i skuggan av fruktan för tre ord: "bara vita män", en term som kan förorsaka svårartad självförnekelse. Nystartade företag i Silicon Valley och vetenskapliga institutioner darrar inför anklagelsen att de är uteslutande eller nästan bara manliga. Att deras etniska bakgrund är varierad skyddar dem inte från kraven på mångfald. *New York Times* klagade nyligen på att styrelsen i H&M var "helvit", av vilket vi kan dra slutsatsen att det fanns kvinnor i styrelsen, annars hade *New York Times* naturligtvis använt en ännu större kanon "helvit manlig".

Men hur betydelsefullt mångfaldsargumentet än var förut, får #MeToo de tre tidigare decennierna att se ut som en guldålder för meritokratin. Ingen institution kommer att anställa, beförda eller betala utan att ta hänsyn till köns- och rasförhållanden. Män, och vita män i synnerhet, behöver ta sig över en hög barriär.

¹Samtliga medlemmar i H&Ms styrelse är svenskar, vilket förklarar varför de är "vita". Tre är kvinnor och fem är män, vilket inkluderar styrelseordföranden och huvudägaren Stefan Persson.

Påstådd obalans hos Oscar

Hollywood och medierna visar redan följderna av #MeToo-effekten. Vid Oscars-ceremonin tidigare i år började akademiens ordförande John Bailey med att påpeka att han var en sjuttiofemårig vit man. Bailey försökte förekomma dem som snart annars hade anklagat honom för denna skamfulla egenskap. Feministerna och pressen hade annars säkert tagit upp saken. Skådespelerskan Natalie Portman inledde vid presentationen av vinnarna i Golden Globe med att berätta "att här har vi alla de nominerade männen".

Bailey tillkännagav naturligtvis bot och

**Heather
Mac Donald**

bättring hos Oscars-akademien. Hädanefter skulle den ta hänsyn till "balansen mellan raser, kön och etnisk bakgrund" i all sin verksamhet. Och medlemskap för kvinnor och minoriteter i akademien skulle dubblas till 2020. Det behöver väl inte sägas att det kom mer. Utanför lunchen protesterade National Hispanic Media Coalition mot att det inte var etnisk balans i nomineringarna till Oscars-statytterna.

CBS övervägar att enbart rekrytera kvinnliga nyhetsankare till sitt program *Face the Nation* för att ta upp konkurrensen med *The Today Show*, som nu har två kvinnliga ankare. The Recording Academy, som svarar för utdelning av Grammys har lovat att ta itu med den omedvetna obalans som hindrar kvinnors avancemang inom musikindustrin, sedan *Wall Street Journals* pop-skribent och en del kvinnliga direktörer i branschen klagat.

Utrensningar på förlag

Ledande förlag granskar sina utgivnings-

listor med avseende på kön och ras och låter det påverka utgivningen. Vilka böcker som recenserar och av vem de recenserar kommer i ökande utsträckning att påverkas av kön och ras. Det finns nog inga ledande tidningar som inte går igenom sina listor och bilder på kolumnister med avseende på kön och ras. År 2005 anklagade den professionella feministen Susan Estrich, Michael Kinsley, som var ansvarig för *Los Angeles Times* debattsidor för att utesluta kvinnliga skribenter. Naturligtvis struntade Estrich i att det finns en kraftig överrepresentation av män bland dem som är intresserade av samhällsfrågor, vilket framgår med all önskvärd tydlighet av både kolumnister och insändarskribenter. Åttiosju procent av skribenterna på *Wikipedia* är män. Det finns inga grindvakter på *Wikipedia* som håller borta kvinnor och inläggen görs anonymt. Men faktum är att män är mer engagerade av faktainformation som den som finns i *Wikipedia*.

Nu ska emellertid de enkla räkneoperationerna göras internt på företagen. *New York Times* har skaffat sig en "gender-redaktör" som är ansvarig för "gender-initiativet" för att väcka könsfrågor överallt i *New York Times* bevakning. En omvälvande bevakning som kommit som följd av detta #MeToo-initiativ var att ta upp problemet att hejrlacksflickorna har ett speciellt klädreglemente och att de inte får umgås med spelarna privat. Trots dessa förlagade patriarkala villkor står flickor i kö för att få vara med, till *New York Times* stora förvåning.

Förlaget Meredith Corp har råkat ut för kritik sedan de köpte *Time Inc* förra året. Merediths ledning består huvudsakligen av medelålders vita män från Mellanvästern, klagade en anställd på *Time*. Och *Wall Street Journal* erbjuder ledarskapsutbildning enbart för kvinnor för att kort-siktigt nå målet om 40 procent kvinnliga chefer.

Styrelserum och direktionsvåningar kommer att fingranskas för att avslöja

obalanser i kön och ras. ”Mångfaldskonserter” vädrar redan stora inkomstmöjligheter och ”inkludering” var det stora temat på detta års World Economic Forum i Davos i Schweiz. Konferensen hade uteslutande kvinnliga mötesordföranden. Det fanns slogans som ”mångfald är bra för affärerna” och ”könsjämlighet är en social och ekonomisk fråga”. VDa delade tips med varandra om hur man skulle uppnå jämlikhet. Det är enkelt, hävdade chefen för Hilton-koncernen Christopher Nassetta. Betala direktörerna i proportion till hur de lyckas rekrytera kvinnor och minoriteter. Bry dig inte om att du genom att föra in ovidkommande variabler som kön och ras i rekryteringsprocessen i slutänden får mindre kvalificerade befattningshavare.

Amerikanska banker och finansiella företag utsätts för krav från aktieägarna på att de ska redovisa antal personer och löneförmåner för ledande befattningshavare uppdelat på kön och etnisk bakgrund. Omedelbart straff drabbar den företagsledare som dristar sig till att kritisera detta angrepp på meritokratin. Chefen för kreativitet i reklamföretaget M&C Saatchi skrev förra året att han var ”trött på att mångfald prioriterades framför talang”. Saatchi tvingades kompensera för detta kätterska uttalande med en lång rad nyanställningar och befordringar för kvinnor.

Även i finansvärlden

Till stor förvåning lyckades en vit man, John Williams, bli ordförande för Federal Reserve Bank of New York i april i år. Till stor irritation för dem som kräver mångfald. Bli inte förvånad om han är den siste av sitt slag som får en sådan befattning. ”New York Fed har aldrig letts av en kvinna eller en färgad, och det behövs förändras” förklarade senatören från New York, Kirsten Gillibrand. Williams framgång när det gällde att diversifiera sammansättningen av San Francisco Fed under sin tid som ordförande där gjorde hans ras och kön mer acceptabla för dem som utsåg honom, skrev *New York Times*.

#MeToo-aktivister ger sig även på klassisk musik. Musikkritikern Alex Ross satte igång drevet i *The New Yorker* mot symfoniorkestrarna i Chicago och Philadelphia när han twittrade att ingen av orkestrarna hade någon kvinnlig kompositör på sin repertoar för 2018–2019.

Detta trots att Chicago-orkestern just då framförde Jennifer Higdon's blåsinstrumentkonsert i Carnegie Hall. Det är skattretande att påstå att de här institutionerna diskriminerar kvinnliga kompositörer. Men Ross och hans likatänkande kräver kvoter som främjar kvinnliga kompositörer.

Public Service-radion sände en serie program om köns- och rasjämligheter i den klassiska musiken. Detta i en tid då intresset för klassisk musik sjunker, så att det är direkt oansvarigt att inrikta identitetspolitikens gift mot den klassiska musikens främsta institutioner. Att göra det uppmuntrar bara potentiella unga lyssnare och okunniga filantroper (jag tänker på dig Bill Gates) att hålla sig borta. Fakta är fakta. Och under större delen av musikhistorien har de stora kompositörerna varit män. Oavsett hur länge man söker i notarkiven, och sådana sökningar kan ju faktiskt avslöja en del okända verk, så kommer man inte att finna några kvinnliga motsvarigheter till Bach, Mozart, Beethoven, Schubert, Chopin eller Brahms. Än sen? Vi borde vara tacksamma – djupt tacksamma – för den musik som skapats av dessa män.

Jag vill ha en transa som dirigent!

Orkesterstyrelser kommer att visa bot och bättring för sina försyndelser genom att som galna jaga efter kvinnliga dirigenter. Deras antal är försvinnande litet. En agent berättar att det redan för två år sedan var svårt för honom att ordna ett dirigentuppdrag för en välkänd och uppskattad manlig dirigent. Idag skulle det vara nästan omöjligt. Tror agenten. ”Om jag hade tillgång till en transa som var dirigent skulle jag vara rik”.

Den akademiska världen kommer att dubbla sina kvoteringsansträngningar som en följd av #MeToo. Vid American Economic Foundations årsmöte hävdades det att det förekom diskriminering inom ekonomfacket, som svarade väl mot ”en större landsomfattande diskriminering mot kvinnor i hela arbetslivet”, enligt *New York Times*. *The Chronicle of Higher Education* och Priya Satia, tidigare diversifierings-professor vid Stanford-universitetes historiska fakultet, drabbades av härdsvälta i samband med en konferens som organiserats av Niall Ferguson vid Hoover Institution. Ferguson hade inbjudit kvinnliga talare, men

samtliga hade tackat nej. Det var inte tillräckligt bra av Ferguson menade professor Satia. Ferguson skulle ha inställt konferensen helt och hållet om han inte lyckats få tag på kvinnliga föreläsare och representanter för minoriteter. Satia kunde dock inte peka på några akademiska brister hos konferensen. Likafullt drabbades Stanford University (till vilken Hoover Institution hör) av stora skälvan och ordföranden och rektorn förklarade att man för arrangörerna påpekat vilken oro man känt över bristen på mågfald.

För få kvinnor i naturvetenskapen

De naturvetenskapliga, teknologiska, ingenjörsvetenskapliga och matematiska fakulteterna har utsatts för hårda påtryckningar från den federala regeringen att anställa efter kön och ras. Nu skapar de sina egna interna mångfaldsansvariga. UCLA (University of California in Los Angeles) har en egen mångfaldsstudierektor vid den ingenjörsvetenskapliga fakulteten. Audrey Pool O’Neal, som är chef för UCLAs program för kvinnor i ingenjörsvetenskapen, motiverade detta på det sedvanliga sättet: ”Kvinnliga studenter berättar för mig hur de värdesätter att se färgade kvinnor i katedern” framhöll hon för en studenttidning.

Varför inte istället uppskatta om man ser de främsta akademikerna i katedern? Varje kvinnlig student som tror att hon måste ha en kvinnlig lärare för att ge sig ikast med ingenjörsvetenskapen har bevisat att hon är en följare, inte en ledare. Marie Curie behövde inga kvinnliga förebilder för att utforska radioaktiviteten. Hon var passionerat intresserad av att utforska världen. Det borde vara tillräckligt för alla som söker kunskap.

...och i Silicon Valley

Silicon Valley väntar på att #MeToo ska inträffa. Det är inte för inte som Googles huvudkontor i Mountain View kallas för Google Campus. Silicon Valley-jätten är ett eko av högljudda akademikers offermentalitet. Chefer och anställda som avviker från den vänstervridna renlärigheten kallas kvinnohatare och rasister. Man utgår från att bristen på kvinnliga, färgade och latinos som ingenjörer i företaget beror på diskriminering från alla andra ingenjörer.

I augusti 2017 fick Google-ingenjören James Damore sparken för att han skrivit

en PM där han föreslog att avsaknaden av en exakt 50–50 representation för könen vid Google och andra teknikföretag berodde på olika karriärambitioner för könen. Han citerade psykologiska forskningsrapporter som visade att kvinnor och män attraheras av olika yrken. Män av mer abstrakta och idébaserade yrken, kvinnor av mer humaninriktade relationsyrken. Damore nedvärderade på inget sätt kompetensen hos de kvinnor som arbetade hos Google. Han försökte bara förklara varför det inte fanns fler av dem. Icke desto mindre anklagades Damore av Google för att generalisera och att kvinnliga anställda vid Google på grund av detta kunde utsättas för trauman.

Att Google använde sig av en patetisk retorik om offermentalitet för att motivera sparkandet av Damore var illa nog. Men i januari 2018 släppte National Labor Relations Board ett memo till stöd för Google. Damore hade ägnat sig åt könsdiskriminering och sexuella trakasserier genom att tillämpa ”skadliga könsstereotyper”. Promemorian från NLRB utsätter varje akademiker som studerar skillnader mellan könen för risken att få sparken.

Följande månad utmanade en av Googles rekryterare Silicon Valleys kvoteringsmentalitet genom att vägra följa direktivet att stryka alla vita män från möjligheten att intervjuas för ingångsjobb hos Google. Rekryteraren hävdar i en stämning att han omgående fick sparken. Google vill inte veta vilka stjärnor som sökt sig till företaget om de har fel färg och form.

Hon som hade rätt kön var en bluff

En sådan förvrängning av meritokratin kommer att bli alltmer intensiv efter #MeToo. Den galna kampen om att få delta i finansieringen av bluffföretaget Theranos förklaras utan tvivel av grundarens kön. Elizabeth Holmes hävdade att hon uppfunnit ett avancerat blodanalysinstrument. Även när alltmer avslöjades om hennes i stort sett påhittade instrument fortsatte investerarna att ge henne finansiellt stöd. Hennes styrelse bestod av politiskt ledande personer som två före detta utrikesministrar och James Mattis, som nu är försvarsminister. Det är onekligen dräpligt att just MeToo-besatta *New York Times* menar att det var häpnadsväckande att Holmes kunde fortsätta innan regleringsmyndigheterna ingrep.

Vad som är förvånande är att de alls ingrep, med tanke på den dominerande historien om att bristen på kvinnliga entreprenörer beror på riskkapitalisters och reglerares sexism.

Trots de miljarder dollar som satsats på att öka andelen kvinnor inom naturvetenskapliga och ingenjörsvetenskapliga fakulteter har könsfördelningen inte ändrats mycket genom åren. Det är inte överraskande med tanke på skillnader i intressen och förmågor hos de olika könen. Studie efter studie visar att könen tenderar att intressera sig för olika slags arbeten, som James Damore så ödesdigert konstaterade. Kvinnor söker sig till områden som uppfattas göra världen bättre enligt hur den termen brukar tolkas. En förskolelärare i Bronx är ett typexempel. Hon har en fil kand i neurovetenskap, men valde att inte gå vidare till läkarutbildningen, utan istället satsa på att göra något konkret för förfördelade barn från minoriteterna. Hennes lön är en bråkdel av vad hon skulle tjäna som läkare eller forskare inom neurologi, men hon säger att hennes främsta intresse inte är lönen.

Män och kvinnor har olika intressen!

Även inom naturvetenskap och ingenjörsvetenskap söker kvinnor sig till verksamheter som handlar om att hjälpa andra människor i dubbelt så hög utsträckning som män. Kvinnor utgör 75 procent av arbetsstyrkan i hälsorelaterade arbeten, men bara 25 procent av dem som arbetar med datorer och 14 procent i rena ingenjörsbefattningar, enligt Pew Researchs studier. 2016 var 82 procent av barnläkare och gynekologer kvinnor, men ingen klagar på diskriminering av män. Ett avgörande slag mot myten om diskriminering av kvinnor inom naturvetenskap och ingenjörsvetenskap är att ju mer jämlikhet som råder i ett land, desto lägre är andelen kvinnor inom de aktuella vetenskaperna.

Det mest tabubelagda området av alla återstår: att fördelningskurvan för begåvning inom matematik inte är lika mellan könen. Män är vanligare än kvinnor både i toppen och botten på begåvningskurvan. I USA är det 2,5 gånger så många män som kvinnor som placerar sig i gruppen för de 0,01 procenten mest matematikbegåvade. Det handlar inte om könsdiskriminering eller kulturstyrning: skillnaderna mellan könen i matematisk begåvning kan avlä-

sas redan i förskolan.

Mot bakgrund av de fakta som gäller är det enda sättet att få balans mellan könen i naturvetenskap och ingenjörsvetenskap att sätta upp ett tak för hur många män som anställs, tills dess tillräckligt många kvinnor är anställda. Och visst, National Science Foundation, verkar inrikta sig på detta. Stiftelsen har förklarat att framsteg inom vetenskapen är beroende av balans mellan könen. Det är goda nyheter för Kina som stenhårt satsar på sitt meritokratiska system. Men det är mindre bra nyheter för oss andra.

Fler år på universitet leder till att fler tror på diskriminering

#MeToo-rörelsen har avslöjat verkligt maktmissbruk. Men lösningen på det problemet är inte att ersätta relevanta mått på prestation med irrelevanta faktorer som kön eller ras. Ironiskt nog är det bästa receptet mot sexuella övergrepp inte mer feminism utan mindre feminism. Genom att förneka skillnaderna mellan män och kvinnor och genom att förlöjliga manliga dygder som gentlemannamässighet och ridderlighet och kvinnliga dygder som återhållsamhet och klokskap har feminismen bidragit till att upplösa begränsningarna för den manliga könsdriften. Dagens tölpaktiga uppträdande hade varit otänkbart igår, när det fanns förståelse för begreppet sexuell anständighet. Idag är tölpaktigheten alltmer en regel.

I motsats till den feministiska linjen är dagens västerländska kultur den minst patriarkala i historien. Istället för att tvingas bära slöja för att dölja sig kan dagens kvinna visa upp sig så mycket hon önskar. Popkulturens stjärnor stoltserar med sin promiskuitet. Som vi har sett försöker alla institutioner att anställa så många kvinnor som möjligt. När #MeToo-rörelsens krav växer så förtjänar det att noteras att en undersökning av Pew Research visar att uppfattningen av diskriminering på arbetsplatsen är proportionell mot antalet år som personen studerat vid ett amerikanskt universitet. ☞

Återgiven med tillstånd från Imprimis, som utges av Hillsdale College i Michigan. Heather Mac Donald är verksam vid Manhattan Institute. Hon har en fil kand från Yale, en fil mag från Cambridge och en juris doktorsexamen från Stanford Law School.

SVERIGE-NYTT

Contras notisavdelning har i detta nummer sammanställts av C.G. Holm. De källor som refereras är inte direkt citerade, utan texten är Contras sammanfattning av originalkällan om inte annat markeras med citationstecken.

Dömd för hot själv domare (för Vänsterpartiet)

Det väckte stor uppmärksamhet när en av de våldsverkare som kastade en brandbomb på synagogan i Göteborg fick sänkt straff i hovrätten. Han hade ursprungligen dömts till två års fängelse och utvisning, men utvisningen togs bort av Hovrätten med en luddig hänvisning till att han kunde få problem med Israel om han utvisades till Västbanken. Till saken hör att mannen inte har något giltigt uppehållstillstånd i Sverige utan skulle utvisas ändå. Men nu alltså inte på grund av begått rasistiskt brott utan på grund av att han faktiskt inte har tillstånd att vistas i landet. 22-åringen från Västbanken är inneboende hos en 59-årig kvinna från samma område, som stod på Vänsterpartiets valsedel åren 2010 och 2014. Den kvinnliga hyresvärdin är även aktiv i föreningen Al Salam i Göteborg.

Vad som inte uppmärksammades lika

stort var att en av nämndemännen i hovrätten, vänsterpartisten Gert Raiml, enligt tidningen *Strait Times* i Singapore 1985 i Schweiz dömdes till 18 månaders villkorligt fängelse för att ha hotat att förgifta produkter från livsmedelsjätten Nestlé om de inte upphörde med försäljning av bröstmjölk ersättning. Raiml krävde 700.000 schweiziska francs från Nestlé för att inte sätta sitt hot i verket. Gert Raiml, har en lång karriär i just Vänsterpartiet och har suttit med i styrelsen för Vänsterns internationella forum, som stöder ett antal marxistiska, starkt israelkritiska, organisationer (PPP, DFLP och FIDA) verksamma på Västbanken och i Gaza. Raiml själv förnekar uppgiften om domen, men medger att han hotat Nestlé.

(*Världen idag*)

SD röstade med de rödgröna, eller...

Enligt Riksdagens utredningstjänst röstade Sverigedemokraterna under den gångna mandatperioden på samma förslag som S/MP/V i 60,8 procent av 2 601 huvudvoteringar. Med M/C/L/KD i bara 24,3 procent av fallen. Dagens Nyheter har gjort en liknande studie och kommit fram till att SD röstade med regeringen i 56 procent av fallen och med M/KD/L i

31 procent av voteringarna och med C i 29 procent.

Helt klart är att de rödgröna fick mer stöd av SD än vad Alliansen fick under den gångna mandatperioden.

Det finns två förklaringar till resultatet:

1) Sverigedemokraterna ställer sig ofta på samma sida som de rödgröna eftersom de har ungefär samma inställning som de, när det gäller arbetsrätt och välfärd.

2) Regeringen anpassar under hand sina förslag så att de möter Sverigedemokraternas ståndpunkter.

Men SD röstade mest med regeringen även under mandatperioden 2010–2014, då regeringsmakten innehades av Alliansen. Därför faller den första förklaringen. Slutsatsen blir alltså att regeringarna – oavsett om det varit rödgröna regeringar eller Allians-regeringar – anpassar sina förslag till SDs linje. Ingen vill dock erkänna det. Det är väl bara i ett fall som regeringen varit tydlig med att det är Sverigedemokraterna som bestämmer och det handlade om det femte jobbskatteavdraget som inte föreslogs av regeringen Reinfeldt när den fått klart för sig att SD skulle rösta emot. När SD året därpå ändrat uppfattning lades förslaget fram och röstades igenom av Riksdagen.

Oavsett vad regeringspartierna säger (och oavsett vilka regeringspartierna är) har SD inflytande, om än ganska litet.

Svart på vitt om byråkrater

Även om många är byråkrater är det få som medger det öppet. En som inte skäms att säga som det är fanns på Socialdemokraternas lista för kommunfullmäktige i Stockholm. Visserligen blev Märten Svensson Risdal inte invald i fullmäktige, men han kämpade med öppna kort. Och han fick 27 personröster.

VAL TILL KOMMUNFULLMÄKTIGE
ARBETAREPARTIET
Socialdemokraterna

Du kan personrösta genom att sätta ett kryss för den kandidat du helst vill ska bli vald. Du kan inte personrösta på fler än en eller någon annan kandidat än dem som står nedan.

- 1 Inger Edvardsson, 73, Bromma, f.d. skollära
- 2 Anvid Vikman, 30, Kungsholmen, bitr. enhetschef
- 3 Linda Agetoft, 30, Kungsholmen, ombudsman
- 4 Fredrik Pettersson, 36, Blackeberg, leg. sjuksköterska
- 5 Ewa Risberg, 72, Kungsholmen, bibliotekarie
- 6 Joel Teike-Georgis, 19, Bromma, student
- 7 Milla Järvelin, 30, Blackeberg, samhällsvårdare
- 8 Märten Svensson Risdal, 47, Kungsholmen, byråkrat
- 9 Maria Löfgren, 71, Bromma, revisor/utredare

Valmyndigheten hjälper de rödgröna

Det är märkligt att Valmyndigheten har till uppgift att höja valdeltagandet, och att man då särskilt inriktar sig på grupper där valdeltagandet är lågt. Det är fullt naturligt att valdeltagandet är lågt i grupper som inte talar svenska och där nyhetsförmedlingen främst kommer via arabiska kabelkanaler. Vi som fattar ett medvetet val på grundval av att vi kontinuerligt följer den politiska debatten, läser partiprogram och deltar i ständiga politiska diskussioner känner oss lätt skeptiska till att personer som inte vet det minsta om svensk politik röstar (till exempel personer som med hull och hår kan svälja arabiskspråkiga lögnar om stora riksdagspartier, som skedde med ett i Kuwait författat och bland annat av S spritt inlägg om det svenska valet på arabiska). Den ansvarige, Samer Saad Mohialdeen, ströks från socialdemokraternas kommunlista i Sävsjö när saken avslöjades.

I Stockholm betalade Valmyndigheten för en klisterlapp på förstasidan i de lokaltidningar som sprids till så gott som alla hushåll. Den gjorde reklam för förtidsröstning på svenska, arabiska och somaliska. Visserligen är arabiska numer ett mer spritt språk än finska i Sverige. Men varför kom inte budskapet på engelska, vilket förstås av många från vitt skilda länder eller polska, när personer födda i Polen är 50 procent fler än personer födda i Somalia. Personer födda i Jugoslavien (och dess efterföljande republiker, varav flertalet nås på serbokroatiska) är dubbelt så många som somalierna.

Av allt att döma är långt lägre andelar av finnar, polacker och ex-jugoslaver sympatisörer med de rödgröna än vad som gäller för araber och somalier.

Köp av sexuella tjänster

I Sverige är det ibland förbjudet att köpa sexuella tjänster. Om man ställer upp en kamera i rummet, filmar och kallar det hela för porrfilm blir det plötsligt tillåtet och ”kultur”.

Medicin kostar mindre

Avregleringen av apoteken har blivit en stor framgång. Allt fler apotek har öppnats och Sverige närmar sig raskt en apotekstäthet per invånare som är vanlig i resten av Europa. Framförallt har öppettiderna förbättrats. I Stockholmsområdet med två

Valmyndigheten gör reklam på arabiska och somaliska. Inte på engelska, finska, polska eller serbokroatiska som når betydligt fler än åtminstone somaliska.

miljoner invånare fanns det förut i princip bara ett enda apotek för allmänheten (vid sidan av några sjukhusapotek) som hade öppet utöver de snävaste butikstiderna. Nu finns det många. Men även priserna har utvecklats gynnsamt, vilket är ganska svårt att räkna fram, eftersom delar av marknaden är hårt prisreglerad av staten. För receptbelagda läkemedel bestämmer Tandvårds- och läkemedelsförmånsverket apotekens marginaler. Men det är tillåtet för apoteken att förhandla sig till rabatter på patentskyddade läkemedel. En analys som gjorts visar att priserna på receptfria läkemedel gått ner. De falska nyheternas centralorgan i Sverige, *Dagens Nyheter*, hävdar dock motsatsen. De menar att man måste räkna prisutvecklingen på varje läkemedel för sig utan viktning av volym. Vad som har hänt är att ett antal ovanliga läkemedel gått upp i pris, medan de läkemedel som säljs i större kvantiteter gått ner. Sammantaget betyder det lägre utgifter för läkemedelskonsumenterna, alltså lägre priser. *(Ekonomisk Debatt)*

Bedrägeriförsök mot Contra

Contra har under de gångna månaderna utsatts för två bedrägeriförsök. Bägge förefaller vara klassiska till sin utformning och bägge har misslyckats. I våras kontaktades Contra per telefon av en representant för ”Nordea” (plusgirot) som skulle följa upp kraven för kundkännedom i enlighet med EUs penningtvättsdirektiv. Kvinnan, som talade med mycket lätt utländsk brytning, kunde sin sak. Hon ställde just de frågor som ska ställas till

bankernas kunder enligt penningtvättsdirektivet – hon hade fått tag på en Contra-medarbetare som själv gått en kurs i tillämpningen av penningtvättsdirektivet i samband med sin anställning hos en av storbankerna. Kvinnan hade säkert ett frågeformulär framför sig, men det var professionellt uppbyggt och ställde exakt de frågor som banker ska ställa till sina kunder för att leva upp till penningtvättsdirektivet. Hon avslutade samtalet med att begära att Contras medarbetare skulle legitimera sig med bank-ID. Då tog samtalet slut och hon fick veta att bara skurkar ringer upp och ber någon legitimera sig via bank-ID.

Det andra bedrägeriförsöket inträffade några månader senare, tidigt under hösten. En av Contras medarbetare fick ett mejl som såg ut att komma från en annan medarbetare som frågade om medarbetare ett kunde genomföra en utlandsöverföring omgående. Svaret blev ja, medarbetare ett brukade genomföra de fåtaliga utlandstransaktionerna, ibland på uppmaning av medarbetare två. Snabbt kom en precisering av vilken transaktion som önskades, och det avsåg en transaktion på ett belopp som låg långt över vad Contra någonsin betalat till någon (17.000 euro). Medarbetare ett anade naturligtvis oråd och kunde kontakta medarbetare två och få bekräftat att det rörde sig om en bluff. Det visade sig sedan att även medarbetare tre fått ett mejl från medarbetare två med frågan om han kunde genomföra en utlandsöverföring. Eftersom han aldrig genomförde några transaktioner på Contras konton lät han frågan vara obesvarad. Det visade sig att mejlen var skickade med en falsk avsändaradress, men att det likväl för mottagarna såg ut som om de kom från just en Contra-medarbetare. Svaren hamnade emellertid hos bedragaren. Både polisen och bedrägerigruppen hos den engelska bank som bedragarna ville ha pengarna skickade till är informerade och intresserade av uppgifterna. Det kan tilläggas att Contra redan vid det första bedrägeriförsöket kontaktade Polisen, men att de hade 50 minuters väntetid. Vid det andra bedrägeriförsöket fick vi ett erbjudande att polisen skulle ringa upp, eller en väntetid på 45 minuter. Vi valde det första alternativet. Vid det första bedrägeriförsöket fick vi inte ens chansen att be Polisen att ringa upp utan lät saken bero.

UTLANDS-NYTT

Ingen frivillig skatt i Norge

I Norge slog regeringen ett slag för dem som tyckte att skatterna borde höjas. Skatteverket införde en möjlighet till frivillig inbetalning av extra skatt för dem som ville betala mer. Det flöt in 11.000 kronor, men hade kostat 50.000 kronor att bygga upp systemet.

(Skattebetalarna)

Lägre marginalskatter gynnade skatteintäkterna

Fredrik Wallén har analyserat effekterna av sänkta marginalskatter i Europa. Det visade sig att de länder som sänkt marginalskatterna mest också var de länder som ökat skatteintäkterna mest.

(Skattebetalarna)

Studerande kräver att usla lärare får sparken

En aktivistgrupp av studerande krävde i en domstolsprocess mot delstaten Kalifornien att den måste göra det lättare att sparka usla lärare. I praktiken var det så att den som varit lärare i två år inte gick att sparka på grund av alltför krångliga regler och en regel om sist-in-först ut. Elevernas argumentering var att de usla lärarna förorsakade dem som drabbades av dem ekonomiska skador på upp till över en miljon dollar i lägre framtida livsinkomst och att detta särskilt drabbade minoritetsgrupper. Delstatens högsta domstol köpte argumentet och krävde att rutiner skulle ändras. *(Reason Magazine)*

Kanadensisk sexundervisning

Den nyvalde ledaren för det Progressiva Konservativa Partiet i den kanadensiska provinsen Ontario Doug Ford kräver ändring av den liberala regimens läroplan för grundskolan. Den innehåller sex kön och fyra sexuella läggningar! När läroplanen infördes 2015 fick det till följd att många invandrare tog bort sina barn från de statliga skolorna.

Dödsstraffet får fler anhängare

Under många år har motståndet mot dödsstraffet ökat i USA. Nu har utvecklingen vänt. Opinionsinstitutet Pew noterar en

ökning av anhängare av dödsstraffet från 49 till 54 procent mellan 2016 och 2018.

(Death Penalty Information Centre)

Pengar räcker inte

Det påstås ibland att pengar avgör de amerikanska presidentvalen. Så var det förvisso inte 2016 när Donald Trump vann presidentvalet. Visserligen är Trump själv förmögen, men han behövde inte betala särskilt mycket för att sprida sitt budskap. Media gjorde det så gärna gratis, eftersom hans uttalanden gav fina rubriker.

I primärvalen var det vänsterkandidaten Bernie Sanders som spenderade mest pengar, 73,7 miljoner dollar. Värefter följde Marco Rubio 72,7 miljoner dollar, Jeb Bush 66,9 miljoner, Hillary Clinton 62,6 miljoner och Ted Cruz med 37,6 miljoner. Donald Trump, som så småningom stod som slutsegrare, klarade sig med 17,5 miljoner dollar.

Jordens landyta ökar

Det holländska forskningsinstitutet Deltares konstaterar att landhöjningen är mer betydelsefull än den påstådda höjningen

av havsnivån. Under de senaste trettio åren har jordens landyta ökat med 277 000 kvadratkilometer (mer än halva Sveriges yta).

Böter för mission

I Ryssland är det förbjudet för utlänningar att ägna sig åt mission. Tre amerikaner på besök i staden Kaluga besökte en lokal pingstkyrka. Eftersom den just firade 80-årsjubileum tog en av amerikanerna mikrofonen och gratulerade kyrkan. De tre greps och förhöordes i många timmar för att ha missionerat utan att ha ett särskilt visum. Två av de tre dömdes till 2.200 kronor var i böter och utvisades ur landet. *(Ljus i Öster)*

Ekonomisk utveckling

Angus Maddison vid Universitet Groningen i Nederländerna har granskat den ekonomiska utvecklingen i det långa perspektivet. Från Kristi födelse till 1820 ökade det ekonomiska välståndet med 0,1 procent per år. Från motsvarande 4.200 kronor till 12.000 kronor per capita. Men ungefär 1820 hände något omvälvande. Marknadsekonomi tog fart i Västeuropa och sedan 1820 har det ekonomiska välståndet i Västeuropa tjugodubblats.

(Reason Magazine)

Lenin som Darth Vader

I Ukraina är det numera förbjudet att ha kommunistiska monument. I hamnstaden Odessa lät man dock Lenin stå kvar på ett av torgen. Lenin gjordes om till Darth Vader.

Vänstern i USA

I USA blir demokraterna alltmer vänsterorienterade. Många kallar sig socialister och står långt till vänster om de svenska socialdemokraterna. Olle Wästberg skriver att demokraterna går åt vänster:

Inom Demokraterna i USA växer spänningen mellan de ”demokratiska socialisterna” och de mer traditionella demokraterna. Bernie Sanders, som var den interna motkandidaten till Hillary Clinton, har en ledande ställning inom partiet. Han kallar sig socialist och när han för drygt 30 år sedan reste på bröllopsresa valde han att göra det till Sovjetunionen. I en intervju förra året kommenterade han Sovjetunionen: ”Russia was an incredible place back then, before the billionaires ruined everything.”

Darth Vader, tidigare Lenin, som staty i den ukrainska hamnstaden Odessa.

”Liberal” var tidigare beteckningen på den reformvänliga politiken. Numera används det sällan. Bilden är att en stor andel av Demokraternas kandidater till representanthuset och till guvernörsposter är just socialister. Det kommer inte att gynna Demokraterna.

Norska barnomhändertaganden

Liksom i Sverige är myndigheterna pigga på att omhänderta barn och placera dem i fosterhem (något som kostar skattebetalarna mycket pengar, fosterföräldrarna får, i motsats till de riktiga föräldrarna, generöst betalt). I Norge är det organisationen Barnevernet som ligger bakom omhändertagandena. Men som alltid finns det människor som sköter jobbet. Och en av de främsta experterna som Barnevernet anlitar är en psykiater som i våras dömdes till två års fängelse för att ha laddat ner 200 000 bilder som visar sexuella övergrepp på barn. Psykiatern har arbetat med barnomhändertaganden i hela Norge. Märkligt nog är det ingen i Norge, utan brittiska *BBC*, som rullat upp härvan som ledde till den fällande domen och att psykiaterns legitimation drogs in.

Myndigheterna har nu på gång att ompröva fallen där psykiatern var inblandad, efter att så sent som i juni i år från departementet ha sagt att inga omprövningar skulle ske. *BBC* berättar att det första fallet av familjeåterförening redan skett. Det var en familj som fick fem barn omhändertagna sedan myndig-

heterna misstänkt mamman för att fysiskt ha bestraffat barnen. Efter tre års rättslig behandling blev mamman frikänd. Men föräldrarna fick bara tillbaka de tre äldsta barnen. De två yngsta behölls hos fosterföräldrar. En myndighetsrapport rekommenderade visserligen att alla fem barnen skulle återföras till sitt hem, men den nu dömd psykiatern gick in och lyckades få rekommendationen upphävd vad gällde de två yngsta barnen, som nu är 12 och 11 år, men var 7 och 6 när de omhändertogs. (*BBC*)

Process mot ramadan

Lagen i Marocko föreskriver att en muslim (och då menas nästan alla, utom exempelvis utlänningar på besök) som bryter mot fastan under ramadan ska dömas till mellan en och sex månaders fängelse. Några ungdomar ordnade en picnic i protest mot lagen och hävdade att lagen bröt mot både landets författning och Marockos internationella åtaganden. De arresterades redan innan de börjat sin picnic. Tilltaget uppmärksammades med fördömanden från kungen och nedåt. Picnic-deltagarna greps och hölls häktade, men ställdes aldrig inför rätta eftersom de inte hade hunnit äta något. Picnic-deltagaren Najib Chaouki förklarade att protesten avsåg att det ”offentliga rummet” förbehölls den religiösa majoriteten och att de som inte anslöt sig till den inte hade några rättigheter. (*The Economist*)

Färre mord med fler öppna vapen

Marc Gius vid Quinnipiac University i Connecticut har studerat effekterna av en speciell restriktiv vapenlag, rätten att bära dolda vapen, vilket är särskilt reglerat i många delstater. Det är ofta mycket krångligt att få tillstånd att bära dolda vapen. Gius har studerat mordfrekvensen i delstater med restriktioner för dolda vapen och sådana utan restriktioner för perioden 1980–2009. Det visade sig att mordfrekvensen låg 10 procent högre i delstater med restriktioner jämfört med delstater utan restriktioner. (*Reason Magazine*)

#MeToo mot det fria ordet

#MeToo-rörelsen nöjer sig inte med att ta itu med övergrepp. Nu försöker rörelsen stoppa det fria ordet. Den som anklagats av #MeToo ska inte få försvara sig. Ian Buruma fick nyligen sparken som redaktör för den välrenommerade tidskriften *New York Review of Books*. Buruma hade låtit Jian Ghomeshi komma till tals i tidskriften. Ghomeshi är kanadensare och en av de första som fällades i #MeToo-drevet. Han åtalades också för sexuella övergrepp, men frikändes från alla anklagelser av domstol. Han medgav dock i *New York Review of Books* att han inte skött sig som han borde, även om han i det mesta anslutit sig till den politiskt korrekta linjen. Han förde ett resonemang om varför det gick som det gjorde. Buruma lät publicera artikeln, vilket var nog för att drevet skulle riktas mot honom. Ghomeshi var ju redan utstött ur den politiskt korrekta gemenskapen. (*New York Post*)

Frihet är det bästa ting

I Nya Zeeland tilläts ett experiment med lindrigare ordningsregler vid Swanson Primary School. Rektorn tog bort tillämpningen av regler som förbjöd användning av skateboard, att klättra i träd, att åka kana i leran och att leka med gamla däck och träskrot på skolgården. Resultatet av experimentet blev minskning av mobbingen, rutan ditt mobbare brukade förvisas kunde avskaffas och när experimentet var över återinsattes inte reglerna.

En studie av experimentet vid Otago University drog slutsatsen att när eleverna fick chansen att leka kreativa lekar gjorde de det istället för att mobba sina skolkamrater. (*Reason magazine*)

I landstingsvalet 2018 i Sollefteå gick S från 48 till 14 procent!

Några djupdykningar i valresultatet

Contra gör en djupdykning i valresultatet och konstaterar att det blev fiasko för personvalet och att det är svårt för småpartierna att få genomslag för sin existens.

Fiasko för personkryssen

Möjligheten att personrösta genom att sätta kryss infördes 1998. Till att börja med krävdes 8 procent av rösterna för ett parti i en valkrets för att kandidaten skulle bli vald. Sedan 2014 gäller 5 procent.

I huvudsak är det partiernas toppkandidater som får kryssen, men ibland lyckas någon som står längre ner på listan bli inkryssad. Vid första valet med kryssval var det 12 som invaldes med hjälp av kryssen och så var det även 2014. I år blev det bara fem.

Socialdemokraterna är i stort sett emot personvalsmomentet och de gör det i största allmänhet svårt för någon kandidat att kryssa in sig. Men då ska man veta att det är svårt att kryssa in någon i ett stort parti (S, M och SD). För de mindre partierna är det enklare.

I årets val blev det som sagt bara fem personer inkryssade. Före jordbruksministern Eskil Erlandsson kryssade in sig för centern i Kronobergs län. Han stod på fjärde plats på listan och fick 16,2 procent av kryssen (1 900 röster). Han tog partiets enda plats. Cecilia Widegren, moderat i Västra Götaland östra, lyckades också kryssa in sig med 6,3 procent kryss (2054 röster) och ett avancemang från tredje plats till andra plats. Sedan var det tre miljöpartister som tog sig in med kryss, mest uppmärksammas Leila Ali Elmi som tog sig från 21 till första plats (av

två) i Göteborgs kommun med 6,0 procent (1 467 röster), Maria Gardfjell som tog sig från andra till första (enda) plats i Uppsala län med 6,9 procent (924 röster) och Rebecka Le Moine som tog sig från andra till första (enda) plats i Östergötlands län med 8,4 procent (1 063 röster).

Två personer som märkts i form av egna personvalskampanjer klarade sig dåligt. Det är svårt att slå sig fram i ett stort och halvstort parti. Moderaten Ann Heberlein i valkretsen Skåne södra stod på åttonde plats och fick bara 3,8 procent av kryssen (2 312 röster) och Staffan Danielsson (sittande riksdagsman för Centerpartiet) i Östergötland stod på fjärde plats på listan och fick bara 3,2 procent (815 röster). Danielsson har varit en frisk röst i Riksdagen och en av de få som inte helt har fallit in i ”knapptryckarkompagniet”. Tyvärr hade han blivit för gammal för (C), hela 71 år.

Svårt för småpartierna

En dubiös sak med det svenska valsystemet är att varje parti har sina egna valsedlar. I flertalet länder finns det en valsedel som är gemensam för alla partier. I Sverige ankommer det på partierna själva att trycka och distribuera valsedlarna, men uppnår man 1 procent av rösterna får man tillbaka utlagda kostnader och får dessutom gratis tryckning och distribution vid nästa val. Valen räknas var för sig,

så i kommande Europaparlamentsval får FI både gratis valsedlar och distribution, trots att man inte nådde en procent i riksdagsvalet. Systemet är tiltat för att göra det svårt för de minsta partierna att ens få ut valsedlarna. Det finns 6 000 valdistrikt i landet, så det är ingen enkel sak att distribuera valsedlar, särskilt inte i Norrlands inland, där det kan vara många mil mellan vallokalerna.

Det visade sig också att det var svårt för de mindre partierna att nå genomslag. Här är valresultatet för de största partierna som inte kom in i Riksdagen. Ingen kom upp i 1 procent och därmed får ingen sina valsedlar tryckta och distribuerade vid nästa riksdagsval.

Feministiskt initiativ	29 965 (0,46%)
Alternativ för Sverige	20 290 (0,31%)
Medborgerlig Samling	13 056 (0,20%)
Piratpartiet	7 326 (0,11%)
Direktdemokraterna	5 153 (0,08%)
Landsbygdspartiet	4 962 (0,08%)
Enhet	4 647 (0,07%)
Djurens parti	3 648 (0,06%)
Kristna Värdepartiet	3 202 (0,05%)
Nordiska motståndsrör.	2 106 (0,03%)
Klassiskt Liberala Partiet	1 504 (0,02%)
Sveriges Kommunistiska P.	702 (0,01%)
Basinkomstpartiet	632 (0,01%)
Initiativet	615 (0,01%)

Övriga	3 749
Blanka röster	53 084

BREV TILL CONTRA

Azovska sjön – Rysslands nya front mot Ukraina

Ukraina förstärker sin militära närvaro i Azovska sjön – både till sjöss och till lands. Bland annat genom att inrätta flottbaser vid Mariupol och Berdjansk. I första omgången är fyra kanonbåtar överförda till de två baserna.

Bakgrunden till den ökade spänningen i området är att Ryssland byggt en bro

över Kertj-sundet, som skiljer Svarta havet från Azovska sjön, från Ryssland till Krim. Bron är så pass låg att större fartyg inte kan passera. Ryssland har placerat minst tio krigsfartyg och fyrtio patrullbåtar i området. Efter den 17 juli har Ryssland stoppat och bordat 148 fartyg på väg till ukrainska hamnar i Azovska sjön.

Fartygen kunde stoppas flera dagar.

De ukrainska flottbaserna förstärks efter hand med nybyggda attackfartyg och små kanonbåtar. Ukraina försöker på det sättet förhindra total rysk kontroll över Azovska sjön. Ukraina har fått amerikansk hjälp i form av patrullbåtar som används i området. *Nils Tore Gjerde*

Václav Klaus gör upp räkningen med EUs migrationspolitik

Den tidigare tjeckiske presidenten Václav Klaus har tillsammans med sin nära medarbetare Jiří Weigl författat en skrift som borde läsas av varje politiker i Europa i allmänhet och EU i synnerhet. Författarna gör här upp räkningen med den katastrofala migrationspolitik som har förvandlat betydande delar av EU-området till en bakgård till Tredje världen.

Václav Klaus föddes i Prag 1941 och var finansminister i det postkommunistiska Tjeckoslovakien 1989–91, varefter han blev landets premiärminister 1992. När Tjeckoslovakien delades i Tjeckien och Slovakien 1993 fortsatte Klaus som premiärminister i Tjeckien till 1997.

När den förre dramatikern och oliktänkanden Václav Havel (1936–2011) avgick efter tio år som Tjeckiens president 2003 efterträddes han av sin forne rival Václav Klaus. Havel hade bland annat varit kritisk till Klaus negativa hållning gentemot Europeiska Unionen (EU).

Václav Klaus väckte uppmärksamhet när han 2009 i det längsta vägrade skriva under Lissabonfördraget, vilket bland annat gav EU en starkare gemensam utrikes- och säkerhetspolitik. Sedan han slutligen skrivit under överenskommelsen, även kallad ”reformfördraget”, kunde denna ratificeras i december 2009¹.

Ett annat område där Klaus avvikit från den internationella politikens huvudfära är tesen om den människoframkallade globala uppvärmningen. Klaus har hävdad att denna är en myt och även ifrågasatt den mentala hälsan hos denna teoris ledande profet, den förre amerikanske vicepresidenten Al Gore².

¹ <https://www.telegraph.co.uk/news/world-news/europe/eu/6494675/Czech-President-Vaclav-Klaus-signs-EU-Lisbon-Treaty-into-law.html>

² <https://www.dw.com/en/czech-president-eus-outspoken-global-warming-doubter/a-3836446>

Merkels och Junckers ansvar

Med skriften *Folkvandring – en kort vägledning till vår tids migrationskris* (utgiven på svenska av Rosa Alba förlag, 111 sidor) visar Václav Klaus och hans medförfattare Jiří Weigl att de äger djupa insikter också avseende frågan om invandringen som sedan ett antal år är central på den europeiska kontinenten och då icke minst i Sverige.

Denna politik, med Europeiska kommissionens ordförande Jean-Claude Juncker och Tysklands förbundskansler Angela Merkel – båda kristdemokrater – som ledande tillskyndare, har bland annat lett till islamisering, ett flertal terrordåd, ökad brottslighet, skenande så kallat hedersvåld, en stegrad våldtäktskurva, ökat

tommy.hansson
@contra.nu

kvinnoförakt, ett stadigt stigande antal no-go-zoner och allmänt sett ett tilltagande kaos på de flesta plan.

Klaus och Weigl ger tyska politiker en stor del av skulden till den pågående migrationskrisen (sidan 34): ”Tysklands förbundskansler Merkel och förbunds-president Joachim Gauck tog steget att direkt uppmana migranterna att marschera mot Europa. Till dem anslöt sig de europeiska politiker som identifierar sig med Bryssel och som tydligt visade att de menar allvar med sin mångkulturalism och med sin avsky mot nationalstaten.”

Lierade med dessa migrationsförespråkare, framhåller författarna, är påven Franciskus och hans anhängare med sin ”obegränsade barmhärtighet” samt ”Europas kosmopolitiska intellektuella och deras traditionella böjelse för abstrakta politiska ideal, men samtidigt totala, närmast rousseauska, likgiltighet för de konkreta mänskliga ödena.” Enligt Klaus och Weigl bärs huvudansvaret dock av Merkel med hennes klämjacka, av Barack

Obama inspirerade stridsrop ”Wir schaffen das!” (Vi klarar det) som myntades under flyktingkrisen 2015³.

”Massiv manipulation”

Václav Klaus och Jiří Weigl förklarar i förordet till bokens tyska upplaga att de haft som målsättning att skriva ”en kort vägledning” för den situation som uppstått. Avseende denna situation skriver de följande (sidan 18):

”Allt tyder på att våra dagars migrationsvåg i ett historiskt perspektiv, knappast kan jämföras med något annat än den folkvandring som för 1500 år sedan kom att leda till det antika Roms undergång. Vi vill inte på något vis uteslutande utmåla katastrofscenarier eller bedriva populistisk uppvigling av opinionen genom att säga att dagens Europa kommer att gå en liknande förödelse till mötes. Men vi ser ett sådant scenario som en verklig fara. Det finns dessutom tydliga tecken som pekar i den riktningen.”

Om vi får tro de båda författarna har hela den europeiska befolkningen, förutom migranterna själva, blivit utsatta för ”en massiv politisk och medial manipulation” och har därmed förvandlats till ”spelpjäser i ett gigantiskt socialt experiment.” Skeendet har enligt Klaus/Weigl med stöd av mainstream-media orkestrerats av europeiska toppolitiker med en multikulturalistisk agenda vilka i allt högre utsträckning ”fjärrmat sig från sina respektive majoritetsbefolkningars synsätt och åsikter.”

Dock finns det, framhålles det, länder i Central- och Östeuropa vilka står för ett diametralt annat synsätt än de av mångkulturförespråkare och migrationsromantiker styrda nationerna i Västeuropa, länder som vill värna sina gränser och försvara den traditionella på kristendomen baserade inhemska kulturen. Tankarna går i sammanhanget till länder som Ungern, Polen, Slovakien och Österrike men på senare tid även Italien.

³ https://en.wikipedia.org/wiki/Wir_schaffen_das

VD för Václav Klaus Institute i Prag, Jiří Weigl och förre tjeckiske president Václav Klaus.

Det senare landets inrikesminister Matteo Salvini har exempelvis rutit till ordentligt mot EU-etablissemangent och frankt förklarat att ”Italien är inte längre Europas dörrmatta.”⁴

Ett nytt Europa

Václav Klaus och hans vapendragare Jiří Weigl är djupt kritiska till EU:s länge omhuldade strävan att fördela migranterna över hela EU-området men inte söka hejda invandringen som sådan. Resultatet blir förödande (sidan 44): ”Tusentals, tiotusentals och hundratusentals migranter blir för varje land till en enorm börda och till en faktor som riskerar att destabilisera de inhemska förhållandena i dessa länder.”

Frågan är då vad som är syftet med EU-eliternas medvetna import av människor från länder vars religioner, traditioner och kulturer är väsensfrämmande för den västerländska kristna civilisationen. Det politiska etablissemangent följer, menar Klaus och Weigl, genomgående ”vänsterns progressism, en omfattande etatism och statspaternalism (statsförmyndigande), den gröna dirigismen (stypolitiken) liksom en extensiv social konstruktivism.”

Detta förklaras resultera i en vilja att

⁴ <https://omni.se/salvini-italien-ar-inte-langre-europas-dorrmatta/a/ka0306>

urholka nationalstaterna och tvinga fram ett nytt Europa: ”Därför arbetar de europeiska eliterna mot målet att bryta ner de nationella strukturerna, tunna ut det nationella kapitalet och att konfrontera nationerna med den främmande värld som migranterna – som utan någon specifik lojalitet till det europeiska land de får bosätta sig i – för med sig.”

Systemkritiska partier demoniseras

Inte alla länder ställer, som nämnts ovan, upp på EU-eliternas nationalstatsfientliga och mångkulturalistiska projekt. I länder som Tyskland, Sverige, Storbritannien, Italien, Frankrike, Danmark, Norge, Finland med flera har dessutom bildats mer eller mindre framgångsrika, systemkritiska partier med värdekonserverativa, nationalistiska och invandringskritiska agendor vilka regelmässigt demoniseras av etablissemangent såsom varande svårartat främlingsfientliga, rasistiska, högerpopulistiska och högernationalistiska.

I det av den liberale presidenten Emmanuel Macron styrda Frankrike har en domstol gått så långt att den beordrat Marine Le Pen, ledare för det nationalistiska partiet Front National, att genomgå en psykiatrisk utvärdering därför att hon på Facebook lagt ut bilder på massakrer genomförda av den islamistiska terror-

rörelsen Islamiska staten (även kallad DAESH). Le Pen har upprört vägrat efterkomma domstolskraven⁵.

Macron ingrep för övrigt i den svenska valrörelsen genom att hävda att SD-ledaren Jimmie Åkesson inte var besjälad av vad han kallade ”svenska värderingar.” Det skedde sedan Åkesson i ett radioprogram avstått från att välja mellan Macron och den ryske presidenten Vladimir Putin⁶.

”Ett livskraftigt och fungerande alternativ”

Den svenska versionen av Václav Klaus och Jiří Weigls skrift har publicerats av ett litet förlag

och kommer förmodligen inte att få någon överväldigande stor läsekrets. Det hindrar inte att den är ett viktigt debattinlägg i ett viktigt ämne. Att författarna inte givit upp hoppet framgår av skriftens slutkläm i form av ett citat från det tal Klaus höll efter att ha mottagit The European Freedom Award på Grand Hotel i Stockholm den 4 november 2016 (sidorna 109–110):

”Vi bör försöka etablera ett livskraftigt och fungerande alternativ till de aktörer och de institutioner som stöder det politiska etablissemangent i Europa. Detta alternativ behöver föra samman alla dem som tror på ett Europa bestående av oberoende och självständiga länder, som tror på frihet och klassisk europeisk liberal demokrati och som tror på möjligheten att återföra politiskt ansvar så nära medborgarna som möjligt.”

⁵ <https://www.independent.co.uk/news/world/europe/marine-le-pen-isis-beheading-pictures-twitter-psychiatric-test-tweets-national-rally-france-a8547946.html>

⁶ <https://www.aftonbladet.se/nyheter/a/e1L1Ma/akesson-ville-inte-valja--%20nu-svararmacron>

Könsstympling – offren får inte hjälp

Infibulation är namnet på den grövsta varianten av könsstympling (och faraonisk könsstympling är en synonym). Tusentals infibulationstagna tjejer lever i Sverige utan att få hjälp, medan förövarna går fria. Detta trots att det rent tekniskt är enkelt att rädda samtliga offer. Om vi verkligen vill det, så kan vi rädda allihop.

Lagen mot könsstympling av kvinnor infördes redan 1982, men den är – trots alla upphaussade, populistiska, högljudda, indignerade, hysteriska, pompösa men också ack så sega, etikettstyrda och tama debatter – fortfarande extremt tandlös. Det tog hela 24 år innan lagen ledde till en första fängelsedom. Det skedde i två fall 2006. Enbart två fängelsedomar, trots att det finns tusentals infibulationstagna tjejer i Sverige.

Jag har samtalat med sakkunnig personal vid Länsstyrelsen i Östergötland. De har berättat för mig att det finns ingen nationell statistik – absolut ingen – över hur många omyndiga tjejer i Sverige som har infibulationstagits eller hur många av dem som tvingas leva med vårdnadshavare som nekar dem att få kirurgisk hjälp. (De siffror som cirkulerar i media och som uppges komma från Socialstyrelsen handlar om uppskattningar.)

Dugliga rättsverktyg saknas

Sakkunniga personer har berättat för mig att de är nödsakade att arbeta i lagens gråzon, ideellt på fritiden, utöver deras yrkesutövning för att försöka hjälpa en del av offren. Detta hjälparbete är svårt eftersom vårdnadshavare nekar dottrarna kirurgisk hjälp. Tjejerna skräms från att själva kräva hjälp av rädsla för att deras blivande män ska tycka illa om dem ifall de inte är ordentligt ihopsydda. Och lagen är så tandlös att ambulanspersonal som bekämpar blödningar och infektioner inte får besluta att en tjej skall köras till sjukhus för att få kirurgisk hjälp.

Både skolpersonal och vårdpersonal saknar tydliga rutiner. Vårdpersonal som tar initiativ att larma när de råkar upptäcka att en tjej är gravid vågar inte larma när de upptäcker att en tjej har infibulationstagits. Ingen kollar då hur det står till med hennes systrar. Etcetera.

Det finns också fall där tjejer efter en infibulationstakt har sökt och fått hjälp

mot vårdnadshavarens vilja, där det i efterhand har visat sig att den som påstod sig vara tjejens mor eller far inte ens var i släkt med henne.

En tjejs föräldrar larmade Länsstyrelsen eftersom ambulans kom varje vecka för att hjälpa henne, vilket fick föräldrarna att ändra sig i frågan, men då var dottern själv rädd för vad hennes blivande man skulle tycka, så hon fick ingen kirurgisk hjälp.

Det är inte vårdpersonalens fel att tydliga riktlinjer och dugliga rättsverktyg saknas. Det är inte heller skolpersonalens fel. Skulden ligger på de feiga riks-

Filip Björner

**filip.bjorner@
contra.nu**

dagspolitikernas axlar. Våra politiker bryr sig faktiskt inte om att rädda grovt könsstympade tjejer. Exempelvis vill inte Centerpartiet det.

Centern bangade ur

Förra året lämnade jag in en motion till Centerpartiet med sex konkreta åtgärdsförslag för att rädda infibulationstagna tjejer. Ett av mina förslag var att det måste bli obligatoriskt att sjukvårdspersonal utför årliga undersökningar av alla kvinnor under 18 år för att se om de har könsstympats. Det förslaget blev inte omtyckt av Centerpartiets gruppledare i Riksdagen. Han skrev till mig i augusti 2017 att: ”En tvångsmässig undersökning, som kanske måste genomföras med våld på en ung flicka, skulle innebära en oerhörd kränkning. Det kan Centerpartiet inte ställa sig bakom.”

Så vitt jag vet har inte Centern något annat förslag på gång som kan rädda de infibulationstagna tjejerna, varför jag an-

ser att Centerpartiets politik innebär att offren här i Sverige måste fortsätta utstå följderna, som till exempel att insjukna i infektioner och lida av svårigheterna med att kissa. Centerpartiet vill inte heller att infibulationstagna tjejer obligatoriskt ska tvångsomhändertas.

Den inställningen är både grym och vansinnig. Varför ska infibulationstagna tjejer behandlas mindre humant än offer för pedofiler? Vi skulle aldrig tillåta pedofiler att få fortsätta utföra övergrepp mot barn när vi väl har fått reda på övergreppens existens, och vi skulle heller aldrig lämna dessa barn övergivna hos pedofilernas medhjälpare. Varför är det inte lika självklart att rättssamhället ska ställa upp för de grovt könsstympade tjejerna?

Varför bestraffas inte skurkföräldrar? Varför skyddar vi inte deras offer? Undfallenheten är lika befängd som den är rå. Vi överger infibulationstagna tjejer och låter skurkarna tvinga offren att fortsätta lida.

Tänka polisiärt

Det finns också en oförståelse bland politiker inför de realiteter som styr, påverkar och begränsar polisens arbetsmöjligheter. Tyvärr finns oförståelsen även hos allmänheten och till och med inom flera av de organisationer som bedriver kampanjer och opinionsbildning mot hedersvåld.

Nästan alla människor begriper att man inte kan upprätthålla ett förbud mot införsel av narkotika till Sverige utan att rusta tullväsendet för just den uppgiften. Och nästan alla förstår att samhället inte kan bekämpa pedofilers organiserade kriminalitet utan att det finns en kompetent grupp av poliser som enträget och systematiskt arbetar med datorer och med internet, som antingen själva spanar eller anlitar spanare, och som kartlägger och samarbetar med Interpol. Ja, detta är något som alla vanliga människor förstår. Men likväl är det faktiskt inte många per-

Knivar som använts vid könsstympning i Östafrika. Foto Michael Rückl Arzberg.

soner som idag begriper vad som krävs för att bekämpa grova könsstympningar av småflickor. Det är lätt att kräva lagstiftning. Det är svårare att kräva att poliser och andra får exakt de verktyg och befogenheter som de faktiskt behöver.

I mars i år startade NOA (Nationella Operativa Avdelningen) en ny grupp specialpoliser som arbetar med hedersrelaterade brott. Detta är mycket bra i sig, men trots det duger likväl inte den gruppen till för att rädda de infibulationstagna tjejerna. Vad som istället krävs är en polisgrupp mot grova könsstympningar som är exakt lika specifikt uppdragsrelaterad som den grupp som kartlägger och bekämpar pedofilers brott. Ingenting mindre specifikt än det kan fungera. Det behövs en liten grupp riksarbetande poliser som specialiserar sig på att rädda infibulationstagna tjejer.

Men få opinionsbildare lyckas tänka så polisiärt fruktbart. Istället läser de fast sina tankegångar kring kategoriseringen av könsstympningar som en aspekt på hedersrelaterat våld. Och den kategoriseringen är i och för sig helt korrekt så som varande en företeelse av idéburen kulturell karaktär, men inte i avseende på hur poliser bör kartlägga och bekämpa dessa brott.

På samma sätt som det stämmer att könsstympningar är hedersbrott så stämmer det också att pedofilövergrepp är

sexualbrott. Men för den sakens skull finns det inga opinionsbildare som förfäktar idén att polisens kamp mot pedofiler nödvändigtvis måste bedrivas av exakt samma poliser som arbetar mot trafficking, eller mot överfallsvåldtäkter. Här inser de flesta att polisen behöver specialisera sig. Varför ska det vara så svårt att begripa att samma sak gäller för könsstympningsbrott?

Att rädda de infibulationstagna tjejerna är faktiskt tekniskt enkelt, rentav busenkelt. Men kommer svenska politiker någonsin att inse det? Och kommer de infibulationstagna tjejerna någonsin att i praktiken få samma starka rättsskydd som pedofilers offer har?

Sex åtgärdsförslag

Här är mina sex åtgärdsförslag, som jag härnäst kommer att motionera om inom Moderaterna, som är det parti jag i höstas konverterade till från Centern:

- 1) Det måste bli obligatoriskt att sjukvårdspersonal utför årliga undersökningar av alla kvinnor under 18 år för att se om de har könsstympats.
- 2) Det måste bli obligatoriskt att alla omyndiga tjejer som har utsatts för grova könsstympningar tvångsomhändertas, åtminstone intill dess deras vårdnadshavare efter bästa förmåga har bistått polisen med att utreda vilka personer och organisationer det är som har utfört övergrepp-

pen, även när stympningarna har utförts utomlands.

3) Det måste bli obligatoriskt att alla omyndiga tjejer som har infibulationstagnits eller utsatts för andra slags grova könsstympningar omedelbart får kirurgisk hjälp med att återställa vulva, så gott det går. Detta oavsett om tjejerna vågar säga att de vill ha den hjälpen eller inte.

4) Det måste bli obligatoriskt att vårdnadshavare som vägrar samarbeta med utredningspoliser för att utreda infibulationstagningsbrott förlorar vårdnadsrätten, samt att de i lagens mening betraktas som medskyldiga till brottet.

5) NOA måste upprätta en grupp mot könsstympningsbrott på tjejer, av exakt samma karaktär som gruppen mot sexuella övergrepp på barn, och denna självständigt arbetande grupp bör antingen vara underställd eller sidosamverkande med den nya gruppen mot hedersvåld.

Jo, Riksdagen och Regeringen har makten att bestämma detta, eftersom Regeringen har makten att avsätta rikspolischefer. Och i kulturellt avseende är könsstympningar ett brott som tillhör kategorin hedersvåld.

6) Interpol måste på organisationens webbplats upprätta en sida för att ta emot och kanalisera vidare information om könsstympningsbrott (genital mutilation), av exakt samma karaktär som sidan för anmälan av sexbrott mot barn.

Jo, Riksdagen kan ha ett starkt inflytande över Interpols målstrategier, både via svensk polis, samt med politiska direktkontakter och även med hjälp av flera överstatliga organ, förutsatt att den politiska viljan verkligen finns.

Svårare än så är det inte. Vill man så kan man. Vi kan rädda alla offren i Sverige. Självklart är det svårare för lagens långa arm, även när den upp bärs av Interpol, att nå in i rättsdysfunktionella områden, som till exempel i Somalia, Egypten och Eritrea. Men det är inte i alla avseenden helt omöjligt, om vi verkligen vill det. Och de cirka 3 miljoner tjejer som enligt WHO årligen könsstympas kommer att bli färre om somalier, egyptier, eritreaner och andra lär sig att ingen av dem kan invandra till Sverige och vara säkra på att få behålla vårdnaden över en tjej som har infibulationstagnits. Sverige får gärna bli ett föregångsland på riktigt, istället för bara på låtsas, och presentera en sådan tydlig läxa för omvärlden. ☞

Att avsluta eller reformera EU

Trots EUs subsidiaritetsprincip (att besluten ska fattas så nära medborgarna som möjligt) är det alltför beslut som fattas i Bryssel, långt bort från medborgarna. Kritiken mot EU ökar. Ska EU reformeras eller avskaffas för att vi ska komma till rätta med problemen?

Sverige gick med i EU främst beroende på de fördelar ökad frihandel skulle medföra i olika avseenden. Men EUs byråkrati och vissa länders regeringar hade mera vittgående planer. Europabyråkratin avslöjade så småningom sin vilja att minska nationalstaternas självständighet och bygga upp en artificiell europeisk identitet. Om de första stegen mot EU grundades i en önskan att garantera fred (Kol- och Stålunionen), är det ironiskt, om organisationen i ett senare stadium främst orsakar konflikter – och kanske så småningom våld.

Stoppa utvecklingen mot Europas Förenta Stater

Det är därför av många skäl viktigt att sätta stopp för utvecklingen mot Europas Förenta Stater (USE). EU har nämligen gjort fyra grundläggande men felaktiga strategiska val:

1. Man har i strid med befolkningarnas önsknings tvingat fram en alltför snabb, långtgående integration och enhetlighet gällande de europeiska länderna och i en form utan tillräcklig demokratisk kontroll. Man har ambitionen att fortsätta att minska nationalstaternas självständighet.
2. Man respekterar inte ingångna avtal och lagar och använder knepet att använda kriser, som man själv orsakat, till att tvinga fram nya regler, som ska leda till en europeisk superstat. Man visar alltså en grundläggande politisk hänsynslöshet.
3. Man har infört en felaktigt konstruerad euro, vilket främst lett till återkommande kriser och en centralbankspolitik, som kan få ödesdigra följder för de aktuella medlemsländernas ekonomier.
4. Man klarar inte av att hantera den moderna tidens utmaningar utan väljer felaktiga policier på grund av sitt mål att skapa USE. Istället för att bara tillåta legal invandring och från början dra en

skyddsridå i Medelhavet och längs EU-ländernas gränser i öst och därmed hindra flyktingar/välfärdsimmigranter, visade EU bara svaghet. Ett huvudskäl är troligen att invandring ses som en metod att försvaga nationalstaterna. Men att skydda med-

*dan.ahlmark@
contra.nu*

borgarna är statsmaktens främsta uppgift. EU missade helt att utföra sin del av det arbetet och förlorade då också ett skäl för sin existens.

De svenska partierna förlorade viljan att styra Sverige

De svenska politiska partierna förlorade så småningom viljan att behålla nämnvärda delar av den politiska makten över vårt land och lät istället EU ta över bestämmanderätten. Istället för folkomröstningar valde man att bara låta den mera lätthanterliga riksdagen besluta. EU kunde ha varit ett frihandelsområde, som så småningom vuxit till något mera, när folk i olika länder såg detta som klokt. Och sådant får ta den tid det tar, även om det är 100 år. Men istället drevs frågan om ökad politisk integration fram av en central byråkrati i Bryssel i samarbete med vissa nationella politiker. Man bröt mot demokratiska regler, när man i några länder, vars konstitutioner krävde folkomröstningar i frågor om ökad integration, genom rena bluffar kringgick nejen i omröstningarna. År 2005 röstade till exempel holländarna ner den så kallade Europeiska Konstitutionen med siffrorna 61 procent mot och 39 procent för. Men

efter omkastning av ordningen av avsnitt och några smärre förändringar i texten, lät även den holländska regeringen vad som nu kallades Lissabonfördraget gå till omröstning i parlamentet, där det godkändes som ett tillägg till existerande fördrag (ingen separat konstitution). Så elimineras folkviljan. Man tillät också länder att bryta mot reglerna i de traktat som ingåtts.

Demokratiskt underskott i EU

Uppbyggnaden av EU och dess regler har lett till ett mycket avsevärt demokratiskt underskott i organisationen. Parlamentsledamöternas ställning är alldeles för svag. Kommissionen och delvis regeringarna har idag för stor makt i systemet, och den mycket indirekta demokrati de erbjuder, är helt otillräcklig. Att parlamentsledamöterna inte får föra fram egna förslag för bedömning och beslut av parlamentet är en annan brist och så vidare.

Att Frankrike och de fattigare Medelhavsländerna är eller – i alla fall – varit så starka anhängare till euron, trots den skada denna åstadkommit i deras ekonomier, orsakas nog främst av förhoppningen om en gemensam finanspolitik och en gemensam statsskuld för medlemsstaterna. Man vill att de nordeuropeiska staterna (och då särskilt Tyskland) börjar subventionera Sydeuropas statsbudgetar och delvis övertar betalningsansvaret för deras tidigare skulder. Detta är i all sin verkliga fullhet det egentliga sammanhållande kittet, som gjort att Sydeuropa trots allt hållit fast vid euron.

Och kommissionens mål är just en gemensam finanspolitik, som möjliggör detta. Genom en sådan skulle man i väsentlig grad beröva länderna rätten att utforma och prioritera policier ej godkända av Bryssel. Man angriper därigenom själva kärnan i den nationella bestämmanderätten. Man skulle på så vis snart

Berlaymont, EUs högkvarter i Bryssel. Foto: Andersen Pecorone/Wikipedia.

komma att påverka eller styra mängder av policy-områden. Medan frihet att självständigt bestämma kommer att finnas gällande vissa områden, kommer en gemensam EU-politik att bestämma politiken på många andra – och naturligtvis viktigare – områden. Sverige blir tvunget att genomföra åtgärder vi aldrig skulle beslutat oss för annars. Vi kommer helt enkelt förvandlas till en liten nummerregion i Europa med en sådans begränsade rätt att bestämma över skattepengar och offentliga program. Och kravet på likformighet i politiken kommer säkert att skärpas successivt.

Ett nytt EU

Att hindra denna mardröm från att inträffa är inte att vara emot Europa, som EU och media brukar kalla det. Istället är det att vilja ha ett annat och bättre Europa. En grundläggande fråga är då självfallet, om det går att reformera EU inom den nuvarande ramen. Om vägen att reformera EU inom dess nuvarande ram är för komplicerad, avslutas EU som organisation, och man börjar om från början på basis av gjorda erfarenheter. Jag anknyter här till ett förslag, som jag nyligen lade fram i en bok om svensk libertarianism.

Att minska den i Bryssel förlagda centrala byråkratins omfattande rätt att påver-

ka medlemsländerna är då ett första steg. Det grundläggande värdet av den europeiska unionen är europeisk frihandel på alla områden. Sedan kan samarbeten på andra områden adderas till exempel gällande teknik, utbildning etcetera. Men gällande sådana områden ska deltagandet vara frivilligt – men blir så småningom fördragsbundet för de deltagande staterna. EU ska alltså också vara ett forum för medlemmar, som på olika områden (X, Y, Z..) vill samarbeta mera än övriga medlemmar. Tanken är, att samarbetet på ett område utvecklas spontant och inte från början behöver omfatta alla länder. Från denna mera blygsamma början, där troligen ett antal embryos bildas av stater, som vill samarbeta betydligt mera inom olika specifika områden, kan ett sant gemensamt Europa utvecklas.

På detta vis kommer länder aldrig påtvingas stora blockbeslut som är rätt oförståeliga för befolkningarna. Man går fram stegvis och aldrig längre än vad ett välinformerat elektorat godkänner. Att tvinga igenom stora begränsningar av den nationella suveräniteten snabbt, och med utnyttjande av att människor inte förstått vidden och innebörden av besluten, ska tillhöra historien och aldrig upprepas. Beträffande alla viktiga och stora avgöranden krävs folkomröstningar.

EU-parlamentet är kvar. Förutom att

fatta beslut gällande olika aspekter av fri handel med mera, hålls en frihetlig Europatanke levande, och parlamentet ges förslagsrätt samt uppdraget att vara ett permanent konstitutionellt organ med ansvar att ta ställning till förslag till nya aktiviteter. Parlamentet utser EUs styrgrupp/regering, medan regeringarna med bas i Ministerrådet har vetorätt mot föreslagna ledamöter. Den framtidsansvarigheten till dagens kommission överser efterlevnaden och leder utvecklingen av olika funktionsområden och driver frågor, som erhållit majoritet i parlamentet. För att ett i parlamentet majoritets-

beslutat förslag – till exempel om ett nytt funktionsområde – ska ha något genomslag, måste ett antal regeringar vara villiga att uppta och driva frågan om deltagande i hemländernas parlament. Om enskilda regeringar vill lägga fram förslag för parlamentet, har man också rätt att göra det, ifall Ministerrådet godtar detta.

På så vis kan en alltmer utvidgad union växa fram, som har en klar folklig grund. Att vara ledamot i Europaparlamentet blir plötsligt något mycket viktigt, inflytelserikt och spännande. Ett grundkrav är att politiker inte ensamt ska kunna bestämma över att minska nationers självbestämmande i viktiga frågor, utan medborgarna måste godkänna alla sådana väsentliga steg i folkomröstningar. Sådana ska bli mera frekventa och kan till exempel genomföras vid de val av olika slag, som sker i länderna. ☞

Dan Ahlmark är ekon lic och jur kand. Efter arbete i industrin och konsultföretag i Sverige och utlandet samt forskning vid EFI/HHS startade han ett konsultföretag 1980 med inriktning på affärsutveckling och konkurrensstrategi. Han gav förra året ut boken "Vakna upp! Dags att dö! Libertarianism och den Civila Välfärds-Staten".

Många klimatforskare motståndare till IPCCs hypoteser om den globala uppvärmningen

Ibland får vi höra om ”vetenskapligt konsensus” inom klimatvetenskapen angående den globala uppvärmningen och att den påverkas av människan. I nummer 3 2018 av *Contra* konstaterades att påståendet att 97 procent av klimatforskarna är överens är en ren bluff byggd på uttalanden från 50–70 noggrant utvalda forskare. Många forskare anser att solens påverkan på klimatet är alltför okänd för att man ska kunna uttala sig säkert. I denna artikel redogör vi för några av alla de som inte ansluter sig till ”konsensus”.

Anhängarna av teorin om den globala uppvärmningen gör sitt bästa för att hindra kritiker att komma till tals. Till att börja med använder man termer som ”klimatförnekare” för att koppla dem som har en annan uppfattning till ”förintelseförnekare”, de som förnekar att Förintelsen ägt rum. Man försöker alltså att brunsmeta dem som på goda grunder förhåller sig kritiska till påståendena om människan som ansvarig för den globala uppvärmningen. Och det är dessutom inte troligt att det finns någon global uppvärmning. Under de senaste tjugo åren har medeltemperaturerna inte alls ökat. Att en liten del av världen – Europa – hade höga temperaturer under sommaren 2018 förhindrar ju inte att samma delar av världen hade låga temperaturer sommaren 2017. 2018 var i delar av Europa den varmaste sommaren på 200 år, medan medan sommaren 2017 var den kallaste på 150 år.

Före ordföranden för FNs klimatpanel IPCC Rajendra Pachauri jämförde de som var skeptiska till IPCCs teorier med de som hävdade att jorden var platt. Pachauri tvingades lämna sin post i februari 2015 efter anklagelser om sextrakasserier mot personalen.

Al Gore sprider falska ”fakta”

Särskilt klimatvänsterns ledande företrädare, USAs tidigare vicepresident Al Gore, har genom sin ohejdade spridning av falska ”fakta” gjort att många börjat tänka om och fråga sig om man verkligen kan tro på IPCCs klimatprognoser.

Robert Durrenberger, som varit ordförande för American Association of State Climatologists, har förklarat att Gores uttalanden fick honom att tänka till, dyka ner ytterligare i forskningen och sedan tänka om.

Den franske geofysikern Claude Allègre var med och undertecknade ett uttalande 1992, där 1500 vetenskapsmän riktade en varning om klimathotet till mänskligheten. Idag är Allègre en av Frankrikes främsta skeptiker mot den förhärskande

cg.holm@
contra.nu

meningen i klimatfrågan. ”Protesterandet har blivit en lönsam affärsidé för många” säger han. Och han kommenterar Al Gores film *An Inconvenient Truth* med att den innehåller en massa nonsens och syftar till att påverka amerikansk politik och inget annat. Allègre menar att det inte finns några bevis för att det finns en av människan skapad klimatförändring.

James Lovelock: Jag hade helt fel när jag var klimatalarmist

Britten James Lovelock som låg bakom den så kallade Gaia-teorin (om jorden som ett väsen kallat Gaia) skrev januari 2006 i tidningen *The Guardian* att miljardertal människor kommer att dö under innevarande sekel som följd av den globala uppvärmningen. Några få kommer att överleva i Arktis, som blir den enda delen av jorden med ett rimligt klimat. Sex år senare hade han fullständigt ändrat uppfattning. Han förklarade i tidningen *The Register* att: ”Jag hade helt fel när jag var klimatalarmist. Jag svor att jorden skulle koka vid det här laget”. Ytterligare två år senare gick han till angrepp mot IPCC för att den plagierat hans egen bok *The*

Revenge of Gaia, trots att han själv dragit tillbaka de slutsatser han presenterade där. Lovelock menade att han hade alla möjligheter att dra tillbaka sina slutsatser eftersom han inte var finansierad av någon myndighet, han framhöll också att klimatfrågan var långtifrån slutdiskuterad och att det inte fanns något vetenskapligt konsensus om klimatet. Lovelocks viktigaste invändning mot klimatalarmismen var att vetenskapen ännu inte förstått sambandet mellan koldioxiden och klimatet, något man tidigare trott sig veta. Ytterligare två år senare (2016) påpekade han att koldioxidhalterna inte alls ökade så snabbt som man tidigare trott och att han själv ändrat uppfattning för att han ”vuxit upp”. Han kritiserade dagens ”gröna” för att ”de företräder en religion och religioner behöver inte bry sig så mycket om fakta”.

Den holländske meteorologen Hajo Smit, som tidigare har hört till IPCCs holländska kommitté, förklarade att han övergett sin tro på en av människan skapad uppvärmning. ”Gore tvingade mig att tänka efter och börja ägna mig åt vetenskap igen. Och jag befann mig ganska snart i skeptikernas läger.” En annan medlem i den holländska IPCC-kommittén, Richard Tol vid Vrije Universiteit i Amsterdam, tog bort sitt namn från den senaste IPCC-rapporten, eftersom den förvrängde vetenskapen av politiska skäl. Och för att IPCC utesluter vetenskapsmän för att deras slutsatser inte överensstämmer med deras regeringars politiska linje.

Glaciärerna i Himalaya finns kvar, trots påståenden att de skulle vara försvunna vid det här laget... Foto Galina Andrushko/Mostphotos

Om experiment inte stämmer överens med teorin är det dags att skrota teorin

Den norsk-amerikanske Nobelpristagaren Ivar Giæver stödde en gång Barack Obama för hans klimatpolitik, men har vänt helt om. "Om man har en teori som inte stämmer överens med de experimentella resultaten, så är det dags att skrota teorin." "Faktum är temperaturen på jorden under de senaste hundra åren har gått upp med 0,8 grader och allt har blivit bättre. Hur kan man säga att den framtida utvecklingen blir en katastrof? Vi lever längre, vi har bättre hälsa, allt är bättre. Men om temperaturen ökar ytterligare 0,8 grader kommer vi alla att dö". Enligt Giæver är den globala uppvärmningen en icke-fråga. Ett problem för alla regeringar i Europa utom den polska. Låt saken vara och allt ordnar sig till det bästa. Giæver menar att mänskligheten måste sluta att förlösa enorma resurser på nonsens.

Bluffen bakom klimatarmisen

Klimatarmisterna tvekar inte att använda grovhet mot dem som de uppfattar som förrädare mot den "rätta läran". I "climate-gate" släpptes tusentals mejl och andra dokument från East Anglia University. Mejlerna handlade om olika metoder för att dölja sanningen om klimatforskningen för att kunna upprätthålla den politiska agendan. Klimatforskaren Judith Curry tänkte om när hon läste mejlen

och insåg att det till stor del handlade om en bluff bakom den så enhälliga klimatarmismen. Hon skrev en artikel i den ledande vetenskapstidskriften *Scientific American* och berättade varför hon ändrat ståndpunkt. Artikeln presenterades som skriven av "klimatkättern Judith Curry". Curry skrev på sin blogg att "om IPCCs linje är den sanna läran så räkna mig till kättarna". Curry vågade sticka upp mot den samlade klimatreligionen eftersom hon var professor nära pensionsåldern och inte räknade med att skaffa något nytt jobb innan pensioneringen. Det hade varit helt utsiktslöst. Curry har kommit fram till att det inte går att påverka klimatet genom utsläppsrestriktioner. Hon menar också att vi idag vet alldeles för lite om sambandet mellan solen och klimatet för att kunna dra några säkra slutsatser om utsläppens påverkan på klimatet. Vi måste satsa på att skaffa mer kunskaper på det området innan vi drar några slutsatser.

En av medgrundarna av Greenpeace, Patrick Moore, övergav organisationen 1986 för att få vara oberoende. Moore konstaterar att klimatarmisterna bara talar om utvecklingen under de senaste hundra åren, men att jordens klimat har en historia som handlar om miljarder år. Om vi bara tittar på de senaste 500 miljoner åren har koldioxidhalten i atmosfären under större delen av tiden varit högre än den vi har idag.

Fick nog av klimatvänstern

Den vänsterorienterade pensionerade professorn från London School of Oriental and African Studies Philip Stott har fått nog av att klimatvänstern ständigt försöker belägga världens fattiga med nya pålagor och skatter. Klimatvetenskapen och klimatpolitiken är underlägsna som vetenskap, underlägsna som ekonomiskt program och framför allt underlägsna som politisk agenda. Klimatförändringar påverkas av hundratals faktorer, det är storhetsvansinne att påstå att vi kan kontrollera klimatet medvetet. "Tänk på världen från Sibirien och det inre av Grönland, till Singapore, Arabstaterna och Sahara. I det området varierar temperaturen mellan -20 och +50, eller 70 grader. Människan har lärt sig att leva med det. Och nu talar vi om förutsägelser på två eller tre grader. Vilket trams." Stott menar att vi inte kan styra klimatet, men att vi är tvungna att anpassa oss till det.

Professorn i kemisk termodynamik Les Woodcock, som arbetat åt NASA, "skratrar" åt klimatarmisternas påståenden om av människan skapade klimatförändringar. Vatten är en mycket effektivare växthusgas än koldioxid. Och i atmosfären finns det mer än 20 gånger så mycket vattenånga som koldioxid (ungefär en procent respektive 0,04 procent). Koldioxid framställs mer eller mindre som ett gift, men det är enligt Woodcock "livets gas". Vi andas ut koldioxid och växterna andas in koldioxid. Woodcock menar att klimatvänstern skapat en lönsam industri, som en del människor kan tjäna bra med pengar på. Men temperaturen på jorden kommer att gå upp och ner och de svängningarna har inte med koldioxidhalten i atmosfären att göra. Riktiga vetenskapsmän, sådana som struntar i politiken, kommer alla att säga att den globala uppvärmningen inte betyder något.

Till slut ett citat av klimatologen Hans Jelbring vid Stockholms universitet: "Den dysfunktionella klimatvetenskapen är inget annat än en skandal. Vetenskapen är alltför viktig för vårt samhälle för att den ska missbrukas så som skett inom klimatvetenskapen. Etablissemangen inom området global uppvärmning har medvetet hållit tillbaka forskningsresultat från forskare som inte håller med om IPCCs lära."

Stasi

Den östtyska hemliga polisen, Stasi, stod bara efter sovjetiska KGB när det gällde omfattning och effektivitet i efterkrigstidens Östeuropa. För den som vill forska om Stasi finns fördelen att de flesta dokumenten är tillgängliga, i motsats till KGB och även västerländska underrättelsetjänster och polisorganisationer. En av dem som fördjupat sig i Stasi är Jens Gieseke som skrivit boken *Stasi. Östtysklands hemliga polis 1945–1990*.

Det är en inte helt lättläst bok, som med tysk grundlighet går igenom Stasis verksamhet från födelsen ur den sovjetiska ockupationsmakten till Östtysklands sammanbrott och Stasis nedläggning 1990.

Under de första åren efter kriget var all polis- och underrättelseverksamhet kontrollerad av de sovjetiska ockupationstrupperna, men från 1950 bildades en egen östtysk organisation, som dock under hela sin existens de facto var underordnad sovjetiska KGB. Organisationen byggdes upp

successivt och var under sin höjdpunkt den säkerhetstjänst som hade i särklass störst antal medarbetare per medborgare. När organisationen lades ner 1990 fanns det över 90 000 anställda, vartill kom 180 000 ”informella medarbetare”, det vill säga personer som lämnade uppgifter till Stasi utan att vara anställda. 1989, Stasis sista år, hade man kapacitet att övervaka 20 000 telefonsamtal samtidigt enbart i Berlin. Det

fanns en (anställd) Stasi-medarbetare per 180 medborgare, vilket kan jämföras med en på 600 i Sovjetunionen och en på 1 600 i Polen. När Stasi-arkiven efter det kalla kriget har släppts fria har det också visat sig att nästan alla östtyskar var föremål för övervakning och många har upptäckt att förtrogna vänner, arbetskamrater och till och med äkta makar varit informatörer åt Stasi.

Inom krigsmakten, Nationale Volksarmee, var andelen informatörer mycket högre. Gieseke uppskattar att ungefär en soldat på tjugo också arbetade åt säkerhetstjänsten.

Stasis uppgift var inte enbart att hålla medborgarna inlåsta och oppositionen under kontroll. Utrikesspionaget inom HVA – Hauptverwaltung Aufklärung – arbetade mycket med att skaffa tillgång till västerländska industrihemligheter. Inom östblocket sågs länge Östtyskland som det främsta industrilandet, med en förhållandevis avancerad industri. Efter murens fall rasade illusionerna ihop och därmed den östtyska industrin. Ett belysande exempel är Trabantfabriken i Eisenach som med

20 000 anställda tillverkade mindre än 100 000 bilar om året. Fabriken köptes sedan upp av Opel, som skrotade all maskinell utrustning men behöll lokalerna. Efter några år tillverkade 3 000 anställda 200 000 Opel Corsas.

Stasi försökte inbilla övriga östblocksländer att man låg långt fram i datatekniken. Men fakta var att östtyskarna producerade 90 000 256kB-chips under 1989, samma år som Österrike tillverkade 50 miljoner och Japan började tillverka 1MB-chips. Honecker överlämnade personligen prototypen till ett 1 MB-chip till Sovjetledaren Michail Gorbatsjov. Haken var bara att det inte var tillverkat i Östtyskland utan i Väst.

Under åren avrättades tusentals människor och mer än 100 000 politiska fångar passerade fängelser och fångläger. Västtyskland friköpte sammanlagt 33 750 östtyskar som genom detta fick möjlighet att flytta till Väst. *C G Holm*

Jens Gieseke. Stasi. Östtysklands hemliga polis 1945–1990. Fischer & Co.

CONTRA 5 1993...

En artikel behandlade den amerikanska statliga organisationen BATFs attack (Bureau of Alcohol, Tobacco and Firearms) mot en religiös sekt utanför staden Waco i Texas. BATFs angrepp – efter 51 dagars belägring – slutade med ett sjuttioal dödsoffer. BATF är en av många statliga organisationer som har rätt att använda våld i USA. Eftersom det är så många organisationer i USA som har rätt att använda våld riskerar det – som i Waco-fallet – att gå snett. BATF hade haft genomgående dålig publicitet och skulle nu visa sig på styva linan och bjöd in media till stormningen av ranchen utanför Waco. Det ledde bland annat till att sekten själva kunde se på TV hur BATF lade upp

attacken. Publiciteten för BATF efter attacken blev om möjligt ännu sämre och den amerikanske presidenten – Bill Clinton – fick tillsätta en rad utredningar för att granska BATF.

Contra presenterade en sammanställning över utvecklingen på en rad områden inom sexton före detta kommunistdiktaturer. Det handlade om det politiska systemet, ekonomin, religionen, militären, kontakter med Väst och minoritetsproblem. I serien om de forna sovjetrepublikerna hade turen kommit till Kirgisien, som vid den här tiden var den enda före detta sovjetrepubliken, vid sidan av de tre baltiska staterna, som kunde uppvisa en någorlunda demokratisk utveckling.

Den beryktade IB-affären, med Jan Guillou, Peter Bratt och Olof Palme i centrala roller, ägde rum tjugo år tidigare (1973). IB-affären fick en genomgång i Contra och frågan ställdes om hela affären inte var en skapelse av mediavänstern. Vilken var den största skandalen, skumrasket inom det S-styrda IB eller skumrasket hos avslöjarna? Särskilt då Jan Guillou, som senare avslöjats som KGB-agent med goda kontakter med sovjetiska ambassaden. Men inte heller Bratt fick nåd i Contras ögon, han hade vid en rad tillfällen ryggmärgsmässigt tagit ställning för sovjetiska ståndpunkter mot västerländskt demokratiska ståndpunkter.

...för tjugofem år sedan